

Monogràfics #10

Infància, adolescència
i família a
Sant Quirze del Vallés

CIIMU
*institut d'infància
i món urbà*

Monogràfics #10

Infància, adolescència i família a Sant
Quirze del Vallès

Direcció: Dra. Carme Gómez-Granell
Equip: Sra. Cristina Martínez i Aitor Gómez

© CIIMU, Barcelona, 2007
Edita: Institut d'Infància i Món Urbà (CIIMU)
Pg. de la Vall d'Hebron, 171
Edifici del Teatre
08035 Barcelona

Dipòsit legal B.57117-2007
ISSN 1579-2307

Estudi realitzat per l'Institut d'Infància i Món Urbà per encàrrec
de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès

<http://www.ciimu.org>

Reservats tots els drets. No es permet la reproducció sense el permís de l'editor

INDEX

PRESENTACIÓ	5
METODOLOGIA I TREBALL DE CAMP.....	9
I. POBLACIÓ, PROCESSOS MIGRATORIS I DISTRIBUCIÓ	11
I.1 Població total i població menor	11
I.2 Processos migratoris estrangers	18
I.3 Distribució territorial i nivell socioeconòmic	24
II. DIFERENTS PROCESSOS, DIFERENTS MODELS	28
III. SERVEIS I PROGRAMES: DESCRIPCIÓ I ANÀLISI	34
III.1 Programes adreçats a la petita infància i la família	36
III.2 Equipaments i serveis de salut adreçats a la infància	37
III.3 Recursos i equipaments educatius adreçats a la infància	43
III.4 Equipaments i oferta d'activitats esportives adreçats a la infància	47
III.5 Programes i equipaments de cultura i lleure adreçats a la infància	50
III.6 Alguns problemes de coordinació	58
IV. ELS JOVES: LLEURE I PARTICIPACIÓ	62
V. RESUM EXECUTIU: CONCLUSIONS	75
VI ALGUNES PROPOSTES I RECOMANACIONS	85

VII ANNEXES	88
Annex 1. Taules	89
Annex 2. Descripció del perfil dels participants als grups de discussió	98
Annex 3. Nota metodològica i llistat de taules (1996)	101
Consideracions metodològiques	101
Llistat taules	102
Taules Llars	102

PRESENTACIÓ

És un fet conegut que en els darrers anys estem assistint a profunds canvis tecnològics, econòmics i socials. Molts d'aquests canvis estan afectant profundament les institucions que tradicionalment han estat en la base de la socialització i l'educació dels nostres infants. La família i l'escola estan d'alguna manera en crisi i, a més, han de compartir la seva funció educadora amb altres agents socialitzadors nous, com els mitjans de comunicació, Internet o el propi mercat, que exerceixen una gran influència sobre els infants i els adolescents. Aquests, els seus interessos i necessitats, s'han convertit moltes vegades en gran desconeguts i la seva educació genera inquietuds i inseguretats als seus pares i mestres.

La infància i les seves famílies seran, ja ho estan sent, uns dels temes prioritaris de l'agenda política en el futur. Per això, cada vegada es fa més necessari planificar i articular polítiques orientades a aquest sector de població. Però aquestes polítiques, per ser efectives, han de complir dues condicions: la concreció en el territori i el coneixement acurat de la realitat, de les necessitats i condicions de vida dels infants i les seves famílies. Cada vegada serà més necessari que els municipis elaborin Plans d'Infància i Família que siguin el marc global per planificar, executar i fer el seguiment de les actuacions adreçades a aquest col·lectiu.

La finalitat del present estudi, encarregat a l'Institut d'Infància i Món Urbà per la Diputació de Barcelona a demanda de l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès és, doncs, contribuir a ampliar el coneixement sobre la situació i condicions de vida dels menors (0-18 anys) del municipi i les seves famílies, amb especial atenció a les problemàtiques adolescents, i donar elements per la presa de decisions a tècnics i polítics per la planificació de polítiques i actuacions adreçades a aquest col·lectiu.

D'acord amb els responsables i tècnics municipals, es va decidir abordar l'estudi des d'una triple perspectiva:

- Una aproximació descriptiva dels principals serveis i programes adreçats a la infància i l'adolescència, sobretot aquells impulsats o gestionats pel propi municipi.
- Una anàlisi sociodemogràfica de la població menor en base a indicadors estadístics.
- Una aproximació qualitativa en base a entrevistes a informants clau que donés elements per valorar l'adequació entre les necessitats de la població menor i els serveis i recursos existents.
- La realització de dos grups de discussió amb nois i noies del municipi.

La planificació de polítiques d'Infància ha d'anar acompanyada de dos instruments fonamentals:

- La realització d'un diagnòstic acurat de les condicions de vida i les necessitats del sector de població a qui van adreçades, en aquest cas els menors i les seves famílies.
- L'articulació d'instruments d'Avaluació i Seguiment de les actuacions endegades que, amb la participació de tots els implicats – usuaris, gestors, tècnics, decisors polítics, etc. - permeti anar reajustant i redefinint aquestes polítiques.

Òbviament la realització d'aquests dos instruments supera àmpliament els objectius i les possibilitats d'aquest informe i en aquest sentit volem senyalar algunes limitacions que cal tenir presents.

En relació a la descripció de programes i serveis, cal tenir en compte que no es tracta ni molt menys d'una avaluació de serveis, sinó d'una descripció de les característiques d'alguns serveis, feta en base a l'anàlisi de documents proporcionats pel propi municipi i de la informació subministrada per les persones entrevistades. Malgrat això, aquesta somera descripció permet ja detectar certes mancances, sobretot en posar-la en relació amb altres dades del propi informe.

D'altra banda, l'anàlisi sociodemogràfic de la població constitueix una aportació essencial per a la planificació: la construcció d'un Sistema d'Indicadors Clau que permeti fer un seguiment continuat de la població infantil i la tipologia dels llars i famílies amb les que hi viuen. En un moment de grans i ràpides transformacions socials i familiars aquestes dades són imprescindibles. En aquest sentit, volem remarcar que el valor d'aquesta part de l'informe no és només la informació puntual de la situació actual, sinó el disposar d'un conjunt d'Indicadors que permeti l'actualització periòdica de la informació.

Finalment, l'aprofundiment fet en base a entrevistes i grups de discussió, constitueix una aportació imprescindible, de caràcter qualitatiu, per conèixer les necessitats de la població i anar allà on la informació quantitativa basada en indicadors no pot anar. Precisament per això, volem remarcar la necessitat d'aprofundir en aquesta línia si es vol tenir un bon diagnòstic i un bon seguiment de les actuacions. Malauradament, les limitacions dels objectius d'aquest informe fan que no s'hagi pogut aprofundir més en aquesta línia.

Malgrat les limitacions senyalades, creiem que l'articulació d'una metodologia quantitativa i qualitativa, que permet triangular i contrastar diferents informacions, es mostra com l'aproximació metodològica més interessant per l'anàlisi de necessitats i el seguiment de les actuacions. Esperem doncs que, amb les aportacions que es derivin de la seva lectura per part de tècnics, decisors i planificadors, es pugui constituir un

bon instrument per millorar les polítiques adreçades a la infància i les seves famílies del municipi de Sant Quirze.

Per finalitzar, volem expressar el nostre agraïment a algunes institucions i persones que han fet possible la realització d'aquest Informe. En primer lloc, l'IDESCAT que, en base a un conveni de col·laboració establert amb el CIIMU, ens ha proporcionat la gran majoria de les dades estadístiques. En segon lloc, als responsables i tècnics municipals de Sant Quirze del Vallès que ens han prestat la seva col·laboració sense la que sens dubte no haguéssim pogut realitzar aquest estudi.

METODOLOGIA I TREBALL DE CAMP

Aquest informe, resultat de la combinació d'eines metodològiques quantitatives i qualitatives, ha estat articulats a partir del treball en tres grans blocs. El primer bloc recull una anàlisi sociodemogràfica realitzada a partir de l'explotació en profunditat de dades estadístiques procedents del cens i del padró municipal proporcionades per l'IDESCAT i l'Ajuntament de Sant Quirze. Els principals aspectes abordats han estat: població; població menor; població total i població menor per nacionalitat; naixements i tipologia de llars on viuen els menors. Totes aquelles dades que fan relació a les llars corresponen al padró de l'any 1996 (les dades del cens del 2001 encara no estan disponibles). Tot i això hem cregut oportú introduir-ne algunes per tal d'apuntar tendències que puguin ser comparades amb les dades del 2001 (*veure annex 3*). L'explotació de dades sempre que ha estat possible s'ha fet de manera comparativa, tant a nivell territorial (comparacions entre Sant Quirze i el Vallés Occidental) com a nivell temporal (comparacions de dades relatives als anys 1996, 2001 i 2003)

El segon bloc d'informació és el relatiu a la descripció dels serveis i programes existents a la ciutat de Sant Quirze del Vallés adreçats a infants i adolescents. Aquest segon bloc, ha estat elaborat a partir de l'anàlisi de la informació i la documentació proporcionada per l'Ajuntament. Cal recordar que no es tracta d'una avaluació dels serveis i programes existents, la qual cosa excedeix la finalitat i possibilitats d'aquest informe.

Finalment, amb l'objectiu d'aprofundir en l'anàlisi de necessitats i l'adequació dels serveis existents, s'ha completat la informació anterior amb un conjunt d'entrevistes a "informants clau"; es tracta d'un conjunt de persones representatives i/o coneixedores de diferents àmbits, com poden ser la salut, l'educació, l'associacionisme, la policia local, els serveis socials o les associacions de mares i pares. En fer l'anàlisi d'aquestes entrevistes s'ha tingut en compte que s'estaven recollint "opinions" de

diverses persones que no sempre són representatives de la realitat de tot el municipi; d'aquí que s'hagi tractat de reduir el biaix de la informació mitjançant la triangulació de les informacions i opinions de les persones entrevistades, així com la contrastació amb la informació i documentació més oficial i/o institucional.

A més de les entrevistes s'han realitzat dos grups de discussió amb nois i noies del municipi; el primer amb 4 nois i noies d'entre 13 i 16 anys i el segon amb 4 nois i noies d'entre 17 i 19 anys. Malgrat el nombre reduït de nois i noies que finalment es van poder reunir, degut a problemes "tècnics", creiem que conèixer les opinions dels nois i noies és imprescindible per aprofundir en les seves problemàtiques i poder planificar millor les polítiques que se'ls hi adrecen. Per això creiem que fora del tot necessari la realització d'un estudi que permeti anar més enllà de la primera aproximació feta en aquest informe.

I. POBLACIÓ, PROCESSOS MIGRATORIS I DISTRIBUCIÓ

Sant Quirze del Vallès és un dels municipis que pertany al Vallès Occidental. Situat entre Terrassa (al nord-oest), Sabadell (a l'est), Rubí (a l'oest) i Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès (al sud), l'any 2001 tenia una extensió de 14,3 Km² (segons la informació de la base de dades de municipis i comarques de l'Idescat (<http://www.idescat.es>)). Amb una renda bruta familiar molt per sobre de la mitja, tant de la Comarca del Vallès Occidental com de Catalunya, és un dels municipis que ha viscut des dels anys vuitanta un augment considerable de població. Tot i que aquest augment va començar a partir dels anys vuitanta, probablement degut a les diferents promocions d'habitatges que es van fer en les urbanitzacions de Sant Quirze Parc, Vallès Parc, Sant Quirze Jardí, Vall Suau, i Mas Duran, en els darrers 5 anys la població del municipi ha sofert un increment del 31,65% passant de 11.287 habitants l'any 1998 a 14.860 el març de l'any 2003 (segons dades publicades a l'IDESCAT del Padró Continu de l'Ajuntament de Sant Quirze).

Aquest fet ha comportat que a la població d'una mitja d'edat elevada que ja vivia al municipi, s'ha anat afegint majoritàriament aquelles persones més joves amb o sense fills que han arribat en els últims vint anys, procedents de la Regió Metropolitana, probablement pels problemes d'encariment dels habitatges.

<< és una població que hem sortit molt de la ciutat, que joestic inclosa, buscant una mica per la tranquil·litat, espais pels nens... >>

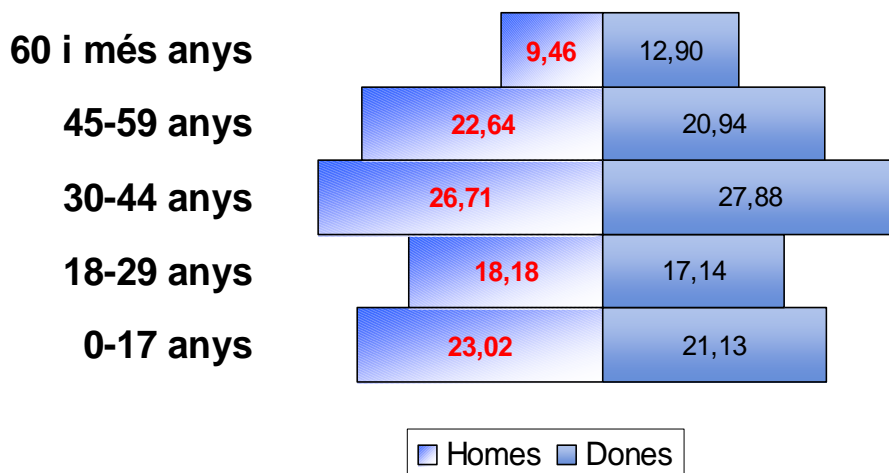
<< gent que prové de la zona metropolitana i de Barcelona que per peles no tenen accés a una vivenda a Barcelona >>

I.1 POBLACIÓ TOTAL I POBLACIÓ MENOR

La majoria de la població de Sant Quirze pertany al grup d'edat de persones compreses entre els 30 i 44 anys. Aquesta franja d'edat representa el 27,30% de la

població total i constitueix doncs el percentatge més elevat del total de la població al municipi.

Figura 1. Piràmide de població per grups d'edat i sexe. Sant Quirze. 2003

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

Estem doncs al davant d'una població amb una forta presència de gent relativament jove, possiblement de nova arribada segons la percepció de les persones entrevistades, que gira al voltant dels 35 anys i que esta en disposició de tenir o que ja té el primer fill/a , i per altra banda, d'una població més gran que ja viu al poble de fa temps.

<< Gent joves, que tenen el primer fill, gent al voltant dels 35 anys. I per tant s'espera més gent jove i tal com estan construint més >>

<< és més de gent de mitjana edat. De 35 a 55 anys o algo així, és el volum més important, no? >>

Malgrat això, cal fer algunes consideracions. En primer lloc, si observem com s'ha produït aquest increment de població en els darrers anys (en el període comprès entre 1996 i 2003) i en les diferents franges d'edat, es pot veure com malgrat el grup d'edat d'entre 30 i 44 anys és el més nombrós la seva evolució en percentatges relatius respecte al total de la població s'ha mantingut estable. En canvi, la població d'edat compresa entre els 45 i 59 anys ha augmentat considerablement, passant de representar el 16,65% de la població a l'any 1996 al 21,78% l'any 2003. (*veure taula 1 i A1 de l'annex*)

1. Evolució del percentatge de població segons grups d'edat. Sant Quirze. 1996-2003

Grups d'edat	Evolució temporal		
	1996	2001	2003
30-44 anys	27,64	27,28	27,3
45-59 anys	16,65	20,08	21,78

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

Tal i com es pot veure en la *taula 1*, encara que el grup de població més nombrós és el corresponent a persones entre 30 i 44 anys, el grup de persones que es troben entre 45 i 59 anys és el que més s'ha incrementat en els darrers anys. Aquestes dades ens mostren com a més de l'existència de forts processos migratoris cap a Sant Quirze, probablement de gent més jove, es produeix un procés d'assentament o estabilització de la població que va provenir dels primers processos migratoris dels anys 80. És a dir, podríem destacar la possibilitat de trobar-nos davant un canvi generacional de les persones grans que viuen a Sant Quirze, els quals probablement

van provenir d'antics processos migratoris, ja sigui de l'Estat Espanyol o de la Regió Metropolitana. Aquests fet, d'alguna manera explicaria en part, la percepció d'algunes de les persones entrevistades de més edat, que han viscut aquest procés de transformació de Sant Quirze, quan afirmen que s'està vivint un procés de despersonalització del poble o fins i tot de pèrdua d'identitat (veure apartat **diferents processos, diferent models**).

<<Es que Sant Quirze és una mena de ciutat dormitori i la gent de tota la vida es queixa que s'ha perdut lo de poble>>

La preocupació per aquest augment de població en les franges d'edat més elevades es fa palès també en les entrevistes realitzades a persones de l'àrea de Serveis Socials i del camp de la Salut. Tot i que la població de més de 60 anys ha anat disminuint al llarg del mateix període, passant de representar el 13,31% del total de la població en l'any 1996 al 11,19% en el 2003, aquest és encara un percentatge a destacar.

<< si aquí a sant Quirze un dels problemes que hi ha és el de la soledat, i aquest potser el veiem més amb la gent gran. Al ser tot casetes doncs el que se'n va a treballar pues genial però el que es queda a casa, pues no...>>

Sense obviar el fet que molta d'aquesta població és la gent gran originaria de Sant Quirze, caldria corroborar una de les percepcions detectada a les entrevistes. El fet de tenir a Sant Quirze tantes famílies que han vingut a viure desplaçant-se d'altres regions a la llarga podria augmentar el nombre de persones grans que venen per viure amb els seus fills/es i així poder ser atesos pels familiars.

A més, és obvi que si bé actualment la franja d'edat que més està augmentant és la franja compresa entre els 45-59 anys, aquests en un futur pròxim formaran part de la

població que denominem com “grans” i per tant tindran una sèrie de necessitats en l'àmbit de salut, lleure i/o oci, educació o atenció social que caldrà tenir en compte.

<< Gent gran moltíssima, perquè cada vegada la població és més gran, i tot el tema d'informació de recursos per gent gran >>

Ara bé, malgrat aquestes dades ens parlen d'un cert procés d'envelliment de la població, cal remarcar que a Sant Quirze existeix un important volum de població menor i jove. Actualment al municipi hi ha un total de 3.279 menors de 18 anys, que representen el 22,07% de la població total i 2.624 joves d'entre 18 i 29 anys, que representen el 17,66% de la mateixa població. Això vol dir que en aquests moments la població compresa entre 0 i 29 anys representa el 39,43% del total de la població del municipi.

Encara que aquest percentatge és bastant elevat, sobretot en el cas dels menors de 17 anys, aquestes dades han de ser preses amb cura, ja que malgrat en valors absoluts s'observa un augment de la població total de 0-17 anys, en valors relatius aquesta xifra disminueix com a conseqüència del major increment de la població en la franja 45-59 anys.

Així doncs, al llarg del període comprès entre 1996 i 2003 s'ha produït una disminució del pes relatiu de la població menor respecte la població total del municipi, que ha passat del 25,70% l'any 1996 al 22,07% de la població l'any 2003. ([veure taula 2 i annex](#))

2. Evolució del percentatge de població menor segons grups d'edat. Sant Quirze. 1996-2003

EDAT	1996		2001		2003	
	N	%	N	%	N	%
0-2 anys	345	3,34	501	3,65	500	3,36
3-5 anys	387	3,74	552	4,02	565	3,80
0-5 anys	732	7,08	1053	7,67	1065	7,17
6-11 anys	887	8,58	1003	7,31	1082	7,28
12-17 anys	1039	10,05	1096	7,98	1132	7,62
0-17 anys	2658	25,70	3152	22,96	3279	22,07

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

Malgrat hi ha una disminució del percentatge total de població menor de 17 anys al llarg del període 1996-2003, cal tenir en compte que a Sant Quirze hi ha actualment un volum important de menors i d'adults joves amb possibilitat de tenir fills/es i per tant s'ha de tenir molt present que en un futur pròxim es podria incrementar la població infantil i juvenil, amb la consegüent demanda de serveis adreçats a aquesta població.

A més, tal i com podem veure en la taula anterior (*veure taula 2*), el percentatge de població corresponent al grup de 0-5 anys ha augmentat en el període 1996-2003. Aquest fet és coherent amb l'increment de la taxa de natalitat en el període 1996-2001. Tot i això, caldrà veure si aquesta tendència es manté en els pròxims anys, ja que s'ha produït un lleuger descens de naixements entre el 2001 i el 2003.

3. Evolució del nombre i taxa de naixements. San Quirze 1996, 2001.

Any	Nombre naixements	Població total del municipi	Taxa Naixements
1996	103	10.342	9,96
2001	161	13.727	11,73

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

Un altre aspecte important a tenir en compte en el moment de planificar serveis i programes adreçats a la infància i l'adolescència és l'anàlisi de l'estructura de les llars familiars on viu la població menor. En els últims temps estem assistint a

transformacions molt importants en aquest àmbit. Les últimes dades disponibles (Idescat, 1996) ens mostren com la majoria de nens i nenes de Sant Quirze vivien en llars formades al menys per quatre membres i en llars formades per parelles o matrimonis amb fills. Tal i com queda reflectit a la **taula 3**, l'any 1996 un 52,9% de la població menor vivia a llars de quatre membres i un 26,4% a llars de 5 i més membres. De la mateixa forma, el percentatge de llars amb menors de dimensions de quatre membres era del 48,6% i del 20,5% en aquelles llars compostades per cinc i més membres Això suposa que el 69,1% de les llars amb menors estaven formades per al menys 4 membres.

4. Comparació nombre de menors (0-17 anys) i nombre de llars amb menors al Municipi de Sant Quirze segons dimensió de la llar. 1996

Dimensió de les llars (nombre de persones a la llar)	Nombre població menor	(%)	Nombre de llars amb menors	(%)
2	39	1,5	39	2,3
3	512	19,3	474	28,6
4	1406	52,9	806	48,6
5 i més	701	26,4	341	20,5
TOTAL	2658	100	1660	100

Font: Elaboració CIIMU a partir dades de l'IDESCAT

Per tipus de llar podem observar mitjançant la **taula 4** com el 83,7% de les llars amb menors, l'any 1996, estaven formades per parelles o matrimonis amb fills, sent el 90% el nombre total de llars amb menors on al menys hi havia un nucli, ja sigui de tipus filial com de tipus conjugal (**per aclarir conceptes veure nota metodològica del ANNEX 3**). D'aquesta forma, el prototipus de llar al municipi en 1996 era de "parelles o matrimonis amb dos fills". El nombre de llars amb menors de tipus nuclear extens (on hi ha més persones adultes a part del nucli familiar bàsic, per exemple l'avi/a) era només del 6,1%, dada que denota clarament com al municipi en aquella època s'estaven desplaçant parelles o matrimonis que havien deixat al seu lloc d'origen la seva família. Aquesta última dada és d'especial rellevància ja que de confirmar-se podria tenir com a conseqüència que la majoria de famílies de Sant Quirze en el

moment d'instal·lar-se al municipi experimentarien una manca de xarxa familiar i fins i tot social que l'Ajuntament hauria de tenir en compte dins les seves planificacions (veure l'apartat de *diferents processos, diferents models*). Com ja hem esmentat anteriorment caldria comparar aquestes dades amb les del cens del 2001 per tal de poder extreure conclusions.

5. Comparació nombre de menors (0-17anys) i nombre de llars amb menors al Municipi de Vilanova segons tipus de llar. 1996

Tipus de llars	Nombre població menor	(%)	Nombre de llars amb menors	(%)
Llars sense nuclis	12	0,5	8	0,5
Total Nuclears simples	2402	90,4	1494	90,0
Parella o matrimoni sense fills	0	0,0	0	0,0
Parella o matrimoni amb fills	2.243	84,4	1.389	83,7
Mares amb fills	85	3,2	56	3,4
Pares amb fills	74	2,8	49	3,0
Total Nuclears extenses	150	5,6	102	6,1
Parella o matrimoni sense fills amb altres	7	0,3	6	0,4
Parella o matrimoni amb fills i amb altres	132	5,0	89	5,4
Mares amb fills, amb altres	7	0,3	5	0,3
Pares amb fills, amb altres	4	0,2	2	0,1
Més d'un nucli	94	3,5	56	3,4
Total	2658	100,0	1660	100,0

Font: Elaboració CIIMU a partir dades de l'IDESCAT

1.2 PROCESSOS MIGRATORIS ESTRANGERS

A més de la població arribada fonamentalment de la Regió Metropolitana, en els últims anys s'ha registrat al municipi un augment important de persones i famílies que provenen de països de fora de l'Estat Espanyol. Si l'any 1996 aquesta població estrangera representava l'1,21% de la població total, a l'any 2001 representava l'1,73% i a l'actualitat (Març, 2003) constitueix ja el 2,73% . És a dir, entre l'any 1996 i l'any 2003 s'ha produït un augment del 72,26% (*veure taula 3 i A_ annex*).

6. Evolució de la població total, població estrangera i percentatge de població estrangera . Sant Quirze. 1996-2003

	1996	2001	2003
Total Població	10.342	13.727	14.860
Total Població Estrangera	125	238	410
% Població Estrangera	1,21	1,73	2,76

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

Si atenem als diferents llocs d'origen d'aquestes persones i/o famílies podem observar com la gran majoria de població estrangera prové dels diferents països de la UE-15, i per tant de països que podríem considerar com a "rics". Malgrat això, en la taula següent podem observar com en els últims anys s'ha produït un augment considerable de població d'Europa Central i Oriental¹, així com de la Resta d'Amèrica del Sud² i Marroc que cal tenir en compte en futures prospeccions de població i projectes municipals.

7. Evolució del total de població estrangera segons nacionalitat i pes de cada nacionalitat segons el total de població estrangera del municipi. Sant Quirze. 1996-2003

Nacionalitat	1996		2001		2003	
	Total	% segons nacionalitat	Total	% segons nacionalitat	Total	% segons nacionalitat
Unió Europea-15	59	0,57	81	0,59	124	0,83
Europa Central i Oriental	0	0,00	33	0,24	83	0,56
Resta d'Amèrica del Sud	3	0,03	25	0,18	44	0,30
Marroc	14	0,14	38	0,28	64	0,43

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

Com ja hem esmentat, un dels increments més destacats és el de la població d'Europa Central i Oriental que ha passat de no tenir presència en 1996 a ser el segon grup de població estrangera, en nombre i percentatge.

1 Albània, Armènia, Azerbaidjan, Bielarús, Bòsnia i Hercegovina, Bulgària, Croàcia, Eslovàquia, Eslovènia, Estònia, Geòrgia, Hongria, Rep. Federal de Iugoslàvia (Sèrbia i Montenegro), Letònia, Lituània, Macedònia, Moldàvia, Polònia, Rep. Txeca, Romania, Federació Russa, Ucraïna.

2 Bolívia, Equador, Guyanes, Paraguai i Veneçuela.

Aquesta població que prové d'Europa Central i Oriental així com de la Resta d'Amèrica del Sud i Marroc, segons la percepció d'algunes de les persones entrevistades, s'està establint majoritàriament als barris més perifèrics de Sant Quirze. Sembla doncs, que aquests barris com "Poble Sec", "Los Rosales" o "Les Fonts" estan rebent aquest tipus de població ja que són precisament els barris que tenen uns preus d'habitatge més assequibles per poder establir-se.

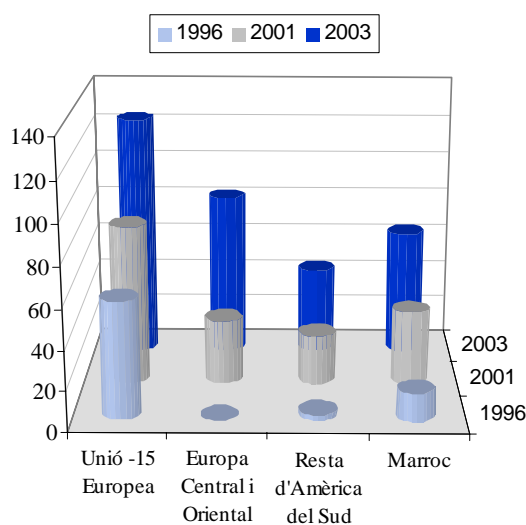
<< A veure jo per una banda veig que el que és St. Quirze poble molta gent de classe mitja alta que venen a St. Quirze a buscar una qualitat de vida i per altra banda veig més, barris més perifèrics on la vivenda és més assequible, la gent que esta arribant és gent de fora, immigrants. El que és el barri de Poble Sec, Los Rosales, Les Fonts, molta gent immigrant ja que trobar un lloguer és més assequible (...) En els últims dos anys s'ha notat força. El que jo detecto a les visites de Serveis Socials, si abans era un 5% ara estem en un 35 o 40 % de les visites de Serveis Socials. >>

Un fet que ens sembla interessant destacar és que la presència de població d'origen estranger només ha estat esmentada per una de les persones entrevistades, la treballadora de Serveis Socials. Un dels aspectes que posa de manifest és l'important increment de les visites per part d'aquesta població a aquest serveis en els darrers anys. Donat que el nombre de persones immigrants d'origen estranger és encara baix, sembla doncs que es tracta d'una població que passa desapercibuda al municipi.

<< La gent relaciona la gent immigrant que va a treballar a les cases com a persones interines però també tenen tots els seus problemes afegits de documentació, d'habitatge on si no dormen amb el mateix domicili necessiten un lloc on està i viure. Tot el tema de la reagrupació familiar, és clar és molta cosa però que no es veu >>

Malgrat això, la gràfica d'evolució de la població estrangera mostra clarament el ràpid increment d'aquest tipus de població i, per tant, la necessitat de fer un seguiment acurat en el futur més immediat. És a dir, tenir present les possibles problemàtiques econòmiques, jurídiques i socials que poden tenir aquestes persones arribades d'altres països, sobretot d'aquelles àrees geogràfiques més "empobrides" (**veure figura 2**).

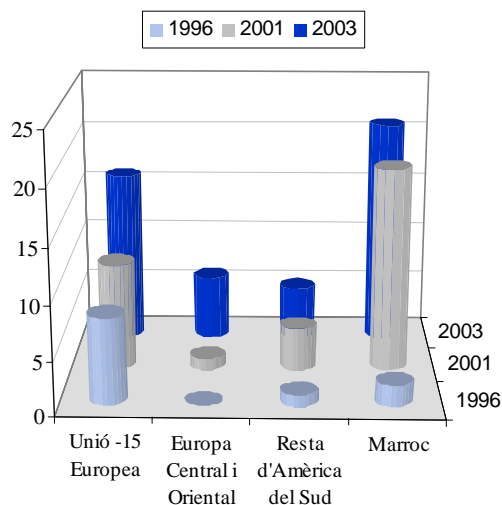
Figura 2. Evolució del nombre de població estrangera segons les nacionalitats més representades a Sant Quirze. 1996-2003.

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

En relació als menors estrangers, les dades es comporten de manera relativament diferent al conjunt de la població estrangera. El pes de la "població menor estrangera" dins el gruix del total de la "població menor" del municipi és bastant més petit que el pes de la població total estrangera sobre la població total de Sant Quirze. Segons dades de l'any 2003 el total de menors estrangers a San Quirze és de 55 menors, que representen l'1,68% del total de la població menor del municipi. La nacionalitat més representada correspon als menors procedents del Marroc, seguits dels de la Unió Europea. A continuació i al igual que succeeix amb la població estrangera adulta, segueixen els menors que provenen d'Europa de l'Est i Sud-amèrica (**veure figura 3**)

Figura 3. Evolució de la població menor estrangera segons les nacionalitats més representades. Sant Quirze. 1996-2003.

Font: Elaboració CIIMU a partir dades IDESCAT

Si observem la figura anterior podem veure com es produeix un augment considerable de menors d'origen Marroquí sobretot entre l'any 1996 i el 2001, mentre que aquesta tendència s'estabilitza al 2003. Totes les altres nacionalitats augmenten lleugerament. Cal remarcar però, que segons les darreres dades disponibles del 2001, cap dels naixements de Sant Quirze correspon a menors de famílies estrangeres, la qual cosa fa pensar que encara aquests menors provenen de processos de reagrupament familiar o són nascuts a d'altres llocs de Catalunya o de l'estat espanyol. D'altra banda, el fet que la població menor del Marroc, no hagi seguit incrementant-se potser ens està indicant una altre procés d'assentament alternatiu, que podria passar per treballar al municipi però buscar l'habitatge fora d'aquest, donat l'encariment dels preus fins i tot a barris com Los Rosales, Poble Sec o Les Fonts.

Un fet important a destacar, que es detecta en algunes de les entrevistes realitzades, és la incipient presència *d' actituds racistes per part dels joves i no tant joves de Sant Quirze.*, un fet que caldria tenir molt en compte si es volen evitar futurs conflictes.

Per exemple, al grup de discussió de joves entre 13 i 15 anys es va comentar que si bé la presència de població que prové de països estrangers és reduïda a Sant Quirze, l'actitud vers aquest sector és de molta discriminació, adduint que probablement per això acaben marxant els pocs que hi ha al municipi.

Com ja hem comentat anteriorment, la població d'origen estranger al municipi es pot diferenciar principalment en dos grups segons l'estatus socio-econòmic dels països d'origen. En aquesta línia, sembla que la font de discriminació vers la població d'origen estrangera es produeix de forma selectiva especialment vers la població que prové de països "emprobrits". En base als comentaris que realitzen els joves dels grups de discussió, sembla que aquesta selecció tot sovint es basa en funció dels diferents trets fenotípics de color de pell i/o altres.

<< Per exemple un moro....o un negre o així, es que no duren. Aquí són molt però molt radicalistes. Tot lo que és estranger, però sobretot estrangers que es veuen, per exemple color, o que no és d'aquí, o moro....>>

Aquesta discriminació referida literalment a característiques externes, no sembla influir sobre un altre aspecte com és la diferenciació o discriminació per motius lingüístics (català/castellà), encara que s'observa una certa tendència a l'augment d'ideologies independentistes entre els joves del poble.

No obstant, caldria realitzar un estudi més aprofundit sobre l'abast d'aquestes actituds xenòfobes per part dels joves i/o persones del poble, ja que ni al grup de discussió dels joves de 17-19 anys, ni amb la resta de persones adultes entrevistades, aquest tema va ser tractat en profunditat.

1.3 DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL I NIVELL SOCIOECONÒMIC

El particular desenvolupament urbanístic que ha sofert Sant Quirze del Vallés en els últims 30 anys ha comportat la construcció de petits nuclis urbans que s'han consolidat com els diferents barris del municipi.

Com ja hem esmentat anteriorment, Sant Quirze és un dels municipis amb una de les rendes brutes familiars disponibles per habitant (RBFd) més elevades, tant en relació a la mitja corresponent a la Comarca del Vallés Occidental com a la de Catalunya. Segons dades de l'IDESCAT³ en 1996 la RBFd de Catalunya es situava al voltant de 1565,13 milers de PTS, mentre que a Sant Quirze era de 1944,93 milers de PTS.

Lògicament aquest nivell alt de renda familiar no afecta per igual a totes les famílies. Tal i com expliquen els diferents informants i els joves dels grups de discussió, sembla que la població de Sant Quirze es troba distribuïda en diferents barris en funció del seu poder adquisitiu i nivell social. Per un costat hi ha aquells barris on es troba la població procedent d'altres regions de l'estat espanyol, que van arribar al municipi aproximadament fa uns 30 anys, com són el barri de "Los Rosales", "Poble Sec" i "Les Fonts". Actualment aquests barris estan sent també les zones on hi arriba la població procedent de països "empobrits", malgrat encara és un procés força incipient. I per l'altre costat, hi ha aquells altres barris on es concentra la majoria de la població que està arribant en els últims anys procedent de la regió Metropolitana i aquelles persones que provenen de països "rics" (on es troben les noves urbanitzacions).

<< són gent que segurament va venir de fora. A Sant Quirze, igual que aquí Barcelona s'han instal·lat en altres barris, (...) la riuada aquella de Sabadell que es va emportar i llavors es van fer cases noves aquí a Sant Quirze i

³ Veure Estadística Econòmica de població de la Base de Dades de municipis i comarques de Catalunya. IDESCAT (<http://www.idescat.es/basdades/bemc/bemc.stm>).

els van instal·lar allà, vale. Però qui viu en zones per on passa un riu pues normalment, excepte que no sigui com aquí la zona del casc antic d'una ciutat, normalment són gent que econòmicament que tenen més problemes en aquest sentit i sobretot parlo dels anys 60, on aquest tipus de gent, que va ser gent amb més diferència >>

Les persones entrevistades han puntualitzat que a Sant Quirze el nivell socio-econòmic és alt, però a la vegada també han constatat com no tota la població del municipi es troba en aquesta situació, diferenciant entre els barris amb un nivell d'ingressos elevat i els que tenen un nivell d'ingressos mig o mig-baix. Aquesta apreciació també s'ha donat entre els joves que han compostat els grups de discussió.

Els joves entrevistats opinen que, en general, hi ha moltes diferències entre barris a Sant Quirze tot i que els hi costa explicitar quin tipus de diferències. Alguns d'ells, arriben a establir una dicotomia entre barris més benestants com "Vallsuau", "El Mirador" o "Sant Quirze Parc" i d'altres on viuen persones amb menys recursos econòmics com "Casc Antic", "Poble sec" o "Los Rosales". A tall d'exemple, un dels entrevistats referint-se al barri de "Poble sec" opina que:

<< Sí aquesta és una de les zones una mica més deprimida, que està al costat de l'autopista, és necessari una mica més de treball social>>

Aquesta diferenciació entre la població, que respon principalment a criteris econòmics, també es reflecteix dins de l'únic Institut d'Ensenyament Secundari (IES) existent al municipi. Malgrat l'IES del poble actua com a centre neuràlgic on es troben i es coneixen els joves de diferents barris, sembla que moltes de les discrepàncies sentides es reproduïxen també dins de l'escola, encara que en menor mesura.

La percepció d'alguns dels joves participants dels grups de discussió sobre la influència del nivell d'ingressos en l'establiment d'amistats denota la importància que

pel conjunt de Sant Quirze, i sobretot pels més joves, té l'estatus econòmic i/o social el qual pot arribar a determinar el tipus de relacions que s'estableixen.

Així doncs, aquesta distribució de la població entre els barris de Sant Quirze en funció de l'estatus econòmic de les famílies, que alhora s'acaba associant al lloc d'origen de les famílies (Àrea Metropolitana vs. altres procedències de fora i dins de l'Estat Espanyol), arriba fins i tot a determinar la percepció d'una diferència també a nivell cultural i/o social.

<< ...les característiques ètniques i culturals de les persones que viuen en aquests barris és diferent. Crec, tampoc sociològicament puc dir però a veure, normalment són gent que econòmicament tenen un nivell més baix que la resta del poble, culturalment, socio..., culturalment sembla que en allà es va acollir la població de les riades del seixanta i pico (...) ha anat a viure un cert tipus de població diferent. Més castellano-parlants també. >>

<<Després hi ha zones, existeix una població que econòmicament podríem dir, econòmica i socialment vull encabir-ho, vull dir, a nivell cultural tampoc és el mateix i que a nivell econòmic tampoc era la mateixa situació, vull dir que eren gent més limitats, que a més estan situades en zones molt determinades per dir-ho d'una manera. Això ho pots trobar en qualsevol revista del poble.... >>

Entre els problemes relacionats amb aquesta desigual distribució territorial val la pena ressaltar el cas concret del barri de les Fonts. Aquest barri es troba a 6 km de distància de Sant Quirze poble, darrera de la muntanya que el separa del terme municipal de Terrassa. La població d'aquest barri ha anat canviant amb el temps. Als anys 70 i inicis dels 80 van arribar moltes persones procedents d'altres Comunitats Autònomes, per la qual cosa hi ha una part important de població major de 40 anys.

Però els últims anys està arribant població més jove, procedent de la Regió Metropolitana de Barcelona (amb fills), el que suposa un increment de la població infantil i juvenil, a la qual no s'està donant una adequada resposta.

<<Ara es muy diverso, antes el nivel cultural era más bien bajo en general, pero ahora no, pues ha venido mucha gente joven y ahora ya no es lo mismo, Casi toda es gente joven, la mayoría es gente que al casarse se ha ido de las Fonts y que ahora vuelve (...) Viene mucha gente de Barcelona>>

Donada la seva situació particular, ja que aquest barri depèn administrativament de Terrassa i de Sant Quirze alhora, la manca de serveis generalitzada a tot Sant Quirze és aquí més acusada. Aquesta situació concreta ha propiciat la generació de noves maneres d'enfrontar-se a aquestes mancances. De fet, les Fonts és l'únic barri de Sant Quirze on l'escola s'ha convertit en centre de trobada entre veïns, infants i joves, a través de la realització de diferents activitats, durant i després de l'horari escolar, per a tots els grups d'edat.

<<Porque las Fonts pertenece a dos municipios, la mitad de las Fonts es de Terrassa y la otra mitad es de Sant Quirze, más o menos desde el paso del tren a aquí es Sant Quirze y el resto Terrassa pero no hay una línea recta que lo delimite, y entonces claro esta es uno de los principales problemas que tenemos, pues al estar entre dos las necesidades no son asumidas.>>

No obstant, cal assenyalar la reivindicació constant de serveis per part dels seus habitants, com són per exemple, una farmàcia, més comerços i un servei públic de transport eficaç que uneixi aquest barri amb Sant Quirze.

<<... Y entonces no hay nada, ni hay guarderías, ni hay esplais, ni hay nada, ni para niños pequeños ni para la Juventud. (...) Pero bueno. Aquí si por no tener no tenemos ni tiendas, ni supermercados una tiendecilla que es la típica de pueblo y no tenemos nada más (...)nosotros a este lado al pertenecer a Sant Quirze es el problema de traslados que en tren tienes que ir hasta Sant Cugat y des de Sant Cugat traspordo para ir a Sant Quirze, es decir que pierdes mucho tiempo, porque autobuses no hay, así que la gente que depende de coche pues es un problemas, no?>>

II. DIFERENTS PROCESSOS, DIFERENTS MODELS

Aquesta desigual distribució de la població de Sant Quirze entre els diferents barris, amb tot el que comporta (diferències bàsicament a nivell social, cultural i/o econòmic), té una relació bastant directa amb els **diferents models de vida** que hi ha al municipi. Atenent a les diferències d'origen i motivacions de les persones que viuen a Sant Quirze hi podem destacar tres tipus de població:

- a. Aquelles persones arribades al municipi d'altres indrets de la Regió Metropolitana buscant tranquil·litat i una millor qualitat de vida,
- b. Les persones que arriben de països "empobrits" que s'estableixen als barris per motius laborals, on també hi viuen les persones que van arribar d'altres Comunitats Autònomes ja fa uns 30 anys,
- c. Les persones que "viuen al poble de tota la vida".

Aquestes diferents motivacions que han mogut a les persones a establir-se al municipi generen alguns conflictes de convivència, sobretot entre els primers i els últims, ja que segons les persones entrevistades ocasionen discrepàncies entre les diferents formes

d'implicació al municipi, maneres de viure, i a la vegada en el tipus de necessitats i/o demanda de serveis.

<< Quan vam anar a viure a Sant Quirze si que vam buscar una certa qualitat de vida, a no estar massificats, el de gaudir d'espais a l'aire lliure, gaudir de relacions personals i no tant fredes com les de les grans ciutats. Penso que això és el que ens va fe decidir i no la proximitat >>

Malgrat aquesta recerca de qualitat de vida de les persones que provenen de diferents regions de l'Àrea Metropolitana, present tant a nivell material com relacional, algunes de les persones entrevistades els fan responsables de la manca d'identitat del "poble". El fet que la majoria d'aquesta població treballi fora del municipi, o que durant els caps de setmana surtin fora, té com a conseqüència que no facin vida a Sant Quirze.

<<L'augment de gent, s'ha vist com gent nova que venia al Municipi i només venia a dormir, la idea és aquesta i això genera que no hi ha molta entitat de poble, la idea aquesta de poble >>

A més, al fet de treballar fora del municipi, que suposa la major part del temps d'una persona adulta, s'haurien de sumar altres fenòmens com per exemple el fet que la majoria de persones que venen d'altres àrees o regions metropolitanes d'alguna manera segueixen mantenint el seu grup relacional i familiar fora del municipi.

Així mateix, la pròpia estructura urbanística de Sant Quirze amb cases unifamiliars i un creixement horitzontal crea grans extensions amb poca concentració d'habitants, la qual cosa es tradueix en un menor nombre de contactes i relacions entre la població .

<<...la falta de compromís de la gent que hi viu, una mica ja ho veus, primer les estructures de les cases unifamiliars que fa que les famílies es tanquin molt, la segona qüestió és que es passen poques hores, només als caps de

setmana, després és que les coses que es munten , la festa medieval , la festa major, es fa la mostra de les activitats econòmiques del poble, i veus que la gent hi participa, i es belluga amb els nanos etc..., però clar tot el que suposi estar i disfrutar però no que em comprometi a....>>

Com indiquen els diferents informants, aquest ràpid creixement urbanístic amb característiques de “ciutat extensa” i alt nivell de vida , ha contribuït a crear un imaginari col·lectiu del municipi com a lloc molt tranquil, poc contaminat, on no hi ha soroll i hi ha molts espais per gaudir. En definitiva un lloc on es pot fer una vida relaxada.

<<L'espai és molt ample i la canalla pot sortir pel carrer (...) La llibertat de Sant Quirze (...) El nivell mig alt de Sant Quirze, jo m'hi trobo molt a gust. >>

<<...Hi ha qualitat de vida en aquest sentit una qualitat de vida una mica idealitzada, però la tranquil·litat, manca de contaminació...etc>>

Malgrat això, una de les crítiques constants al llarg de les entrevistes ha estat la prioritització de l'Ajuntament pels temes exclusivament urbanístics per sobre d'altres més relacionats amb les persones i la seva qualitat de vida.

<<Tinc la sensació que es viu molt de cara a la galeria, sobretot des del punt de vista urbanístic, es viu de cada a la galeria, si tu agafes el butlletí aquest que diu, diu que és del poble, però no ho és, és dels partits, al servei dels partits dels que estan governant, doncs veuràs molta informació de tipus urbanístic, perquè és una cosa molt de cara a la galeria no? I poca cosa d'altres. >>

Com indiquen varies de les persones entrevistades, hi ha la sensació d'una creixent despersonalització i una manca de xarxa social i d'espais que la possibilitin. La

població es queixa de la manca de comerços, granges, cafès on poder reunir-se “al voltant d'un cafè o suïs”, mes enllà del anomenat per alguns “el bar dels paletes”, o fins i tot, espais per poder fer festes particulars pels infants.

<<no hi ha espais adequats per passejar o llocs per anar a fer un cafè o un suïs, no hi ha aquests punts de reunió. També, gent que ha fet negocis, un petit comerç de sabates o de roba, això s'ha anat a pique.>>

<<falta espais comuns, perquè les mares quan organitzen festes marxen fora per que aquí no hi ha.>>

Un exemple d'aquesta necessitat d'espais comuns i de relació social és l'alta valoració d'un centre comercial com l'ALCAMPO que, tot i estar a la perifèria, és un dels únics espais existents a on poder trobar-se amb altra gent del municipi.

Un altre tema que incrementa l'efecte de manca de xarxa social, segons la percepció de les persones entrevistades, és la ineficàcia en el transport públic a l'interior de Sant Quirze, tant per la gent gran que necessita moure's pel poble (per anar al Centre d'Atenció Primària per exemple) com per la gent jove que no té medi de transport si vol anar fora a divertir-se, sobretot en hores nocturnes.

<<Home, l'accés no, en el poble inclús en el transport públic que a vegades veus la gent que arriba aquí bufant perquè ha vingut caminant, vull dir que sí que és molt extens i potser la xarxa interna de transports és escassa. Inclús quan han d'anar a Sabadell, perquè tots els especialistes els hem d'enviar a Sabadell, doncs sí que la gent es queixa >>

<< Passa l'autobús que passa cada mitja hora o tres quarts, fins a les 22h. em sembla que és. Si no tens cotxe clar tampoc pots anar. Has d'anar fins a baix del poble i fins a la 1 i vint de la nit que és l'últim>>

Per tant, malgrat l'augment de població que comentàvem al principi ha estat ben absorbit físicament, no es pot dir el mateix en relació a la planificació de serveis i activitats .

*<< El poble ha anat creixent, però només en població i en espai residencial
>>*

Aquesta manca de xarxa social i el fet que algunes de les persones que hi viuen es percebin com alienes al municipi, poden estar resultant en una manca de participació activa en les activitats desenvolupades a Sant Quirze.

*<< penso que hi ha gent que busca viure sense agobius i que només viu
als caps de setmana>>*

*<<Hi ha gent al poble que no viu al poble, ni surt por ahí, no es relaciona
amb la gent del poble, no fa vida de poble, sinó que treballa tota la setmana
i quan arriba el cap de setmana es tanca a casa seva i no surt o se'n va els
caps de setmana a esquiar, o a la platja a l'estiu. >>*

D'altra banda, aquesta manca de xarxa social, sobretot en determinades zones, genera noves necessitats a les que tard o d'hora el municipi haurà de fer front. Per exemple, com senyalen les diferents tècnics de salut entrevistades, la majoria de parelles amb fills que han vingut a Sant Quirze a viure, treballen fora del municipi i han vingut en busca d'una qualitat de vida que a Barcelona no poden assolir donats els preus de l'habitatge i d'altres serveis. Aquest trasllat en molts casos suposa el trencament de la xarxa social i familiar. La família es deixa al lloc d'origen i les persones s'estableixen al municipi sense cap tipus de vincle familiar al mateix. Majoritàriament es tracta de parelles joves amb fills o sense però en disposició de tenir-ne. Per tant, tenint en compte el treball de cura que suposa la família molts d'ells tenen grans dificultats a l'hora de conciliar el treball i la cura dels fills i la família.

<< aquí hi ha molta gent que no tenen una connexió familiar amb lo qual hi ha moltes parelles que estan molt despenjades de la família i no tenen on deixar els nens, de manera que els nens malalts són un problema per la mare treballadora. >>

<< hi ha molt poca vida social al poble, pel fet de que és tot urbanització pràcticament, A veure són cases independents i és el que et dic o fas la teva vida fora d'aquí o la persona que, pues això mestresses de casa que estan a la seva casa, un munt de depressions i ansietats però és per això, per falta d'activitats i ja intentes que facin esport, que s'apunten al pavelló, però jo crec que l'Ajuntament ha d'oferir més activitats, la gent, pues ho troben a faltar sobretot la gent que ha viscut pues a ciutats.>>

<< ...aquí està molt bé, doncs si quan arribes de treballar tens la teva caseta i la teva piscina, però a veure si t'has de quedar tot el dia a casa doncs es senten molt sols, gent gran i dones. I clar potser els joves con que estudien i així no tenen aquest problema tant però... >>

El fet de treballar fora del municipi no és un fet exclusiu de les persones que provenen de diferents àrees metropolitanes, ja que la majoria de persones que viuen a Sant Quirze treballen fora. No obstant cal assenyalar altres diferències importants en relació al nivell de vida i les activitats que realitza la població del municipi. Les persones que viuen de fa temps a barris com "Poble Sec" o "Los Rosales" treballen també fora del municipi, però tenen un nivell econòmic mig o baix (com també les persones que arriben en els últims anys procedents de països "empobrits"). El seu nivell de vida, per tant, és molt diferent al de les persones que viuen a les urbanitzacions i àrees del municipi on l'habitatge és més car, així com les activitats que realitzen i el nivell de

despeses que generen, que a més en el cas dels últims s'ha de mantenir per una qüestió d'estatus.

<< Mantenir aquest estatus social a les famílies els suposa un cost molt elevat de treball i hi ha l'altre extrem que el seu propi fill o filla no te ni idea del que costa això, perquè a més a més gaudeix de tots els avantatges que això suposa, perquè a veure el cost, diguéssim aquest estatus inclou d'altres elements, no és solament la vivenda sinó que a més inclou el tipus de cotxe que tens, el tipus de roba que portes, la roba del fill, i això marca molt, moltíssim >>

No obstant caldria haver indagat més entre la població i el jovent de Sant Quirze que prové d'aquests barris com "Poble Sec" o "Los Rosales" per poder determinar de quina manera són viscuts els diferents models socials que coexisteixen al municipi.

III. SERVEIS I PROGRAMES: DESCRIPCIÓ I ANALISI

En aquest apartat es fa una descripció dels diferents serveis, recursos, i equipaments municipals i privats adreçats a la infància, l'adolescència i la família, incorporant les valoracions que els diferents "informants claus" entrevistats realitzen amb l'objectiu de poder analitzar millor l'adequació dels serveis existents i/o les possibles mancances. En general, la percepció majoritària de les persones entrevistades és d'una manca de serveis bastant generalitzada en els diferents àmbits de salut, educació i lleure.

<< ... hi ha una manca de tot: manquen escoles d'ensenyament primari, una escola bressol municipal, hi ha dues privades (...) ja sabem que una escola municipal bressol és anti-econòmica però si hi ha voluntat es pot fer. Manca una altra escola de primària, que ja està en projecte, però tots sabem que aquestes coses triguen molt (...) Falta un nou institut (...) Falta una ludoteca municipal, ben feta, ben muntada (...) jo després penso que

per joves, nens i adolescents falta un espai amb cara i ulls (...) I evidentment manca, el CAP està saturat. N'hi ha un per tota la població, evidentment els meus fills si els tinc que portar, perquè van saturats, un dels metges pot tenir fins a 60 persones (...) I ara fa un temps ens van dir que La Masia de Can Feliu volia utilitzar-se per que es reunixin les entitats, amb una bar, però clar un centre cívic no és un lloc on les entitats lloguem un espai o local >>

Aquesta manca de serveis es fa molt evident en el cas dels barris on viuen les persones amb menys ingressos, especialment a “Les Fonts”.

<< Porqué las Fonts pertenece a dos municipios, la mitad de las Fonts es de Terrassa y la otra mitad es de Sant Quirze (...) y entonces claro está es uno de los principales problemas que tenemos, pues al estar entre dos las necesidades no son asumidas (...) y entonces no hay nada, ni hay guarderías, ni hay esplais, ni hay nada, ni para niños pequeños ni para la juventud (...) Aquí si por no haber no tenemos ni tiendas, ni supermercados, una tiendecilla que es la típica de pueblo y no tenemos nada más >>

Malgrat aquestes consideracions generals, farem a continuació una anàlisi més aprofundida, que s'ha estructurat en els següents apartats:

- Programes i serveis adreçats a la petita infància i la família
- Equipaments i serveis de salut adreçats a la infància
- Recursos i equipaments educatius adreçats a la infància
- Equipaments i oferta d'activitats esportives adreçats a la infància
- Programes i equipaments de cultura i lleure adreçats a la infància

- Algunes qüestions de coordinació

III. 1 PROGRAMES ADREÇATS A LA PETITA INFÀNCIA I LA FAMÍLIA

Els programes d'atenció familiar a la petita infància, s'agrupen en el que podríem denominar Serveis d'Educació Materno-infantil. Un dels serveis municipals que existeix a Sant Quirze amb col·laboració de l'Institut Català de la Salut (ICS) són els programes de preparació pel part que es donen a l'ambulatori.

A més d'això, des de la Regidoria de Benestar Social s'han organitzat tot un seguit de **xerrades** al voltant de les relacions pares/mares i fills desenvolupades durant l'últim any a la Masia de Can Feliu i a la Biblioteca.

Actualment a Sant Quirze, s'està projectant la posta en marxa d'un programa adreçat a totes les famílies amb fills menors de 3 anys. Aquest servei que s'està planificant, al nostre entendre podria seguir un model similar a d'altres existents com "l'Espai Familiar" o "la Casa Oberta" de Vilanova i la Geltrú o Barcelona etc... Aquests espais, ja existents a d'altres municipis, estan pensats de manera oberta per a tota la població, i tenen també com objectiu acollir a aquelles famílies derivades de Serveis Socials. L'objectiu d'aquests tipus d'espais és la creació d'un espai de joc compartit per pares/mares i nadons, així com la creació d'un tipus d'escola de pares i mares a través de la qual es doni suport, coneixements i habilitat necessàries per tenir cura del nadó, així com es generin intercanvis d'experiències entre els pares i diferents professionals.

A més d'aquest servei, s'està pensant en la creació d'un espai de suport a mares amb dificultats per tenir cura del nadó durant el primer any de vida. En principi en aquests serveis que existeixen a d'altres municipis, com són "**Nadó**" o "**Hola Nadó**", l'objectiu és programar xerrades dirigides per professionals on es discuteixen temes de salut, higiene, alimentació, desenvolupament, capacitats perceptives i motrius,

educació, mètodes anticonceptius etc., amb la col·laboració d'altres centres com són: el centre d'atenció precoç de l'àrea comarcal, l'Institut Català de la Salut (ICS), el Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil (CSMJ). No obstant, la creació d'aquest últim servei encara no està del tot clar ja que s'està pensant en la possibilitat de derivar-l'ho a Sabadell i a canvi programar tot un seguit de xerrades al municipi.

Quant a serveis destinats específicament a la petita infància, a algunes escoles bressol existeix un programa de guarda dels infants abans de l'hora d'inici de l'escola per tal de poder facilitar que els pares, que treballen fora del municipi, puguin portar els fills a l'escola abans de l'horari escolar. Tanmateix, aquest és un servei que depèn de les AMPAs de les escoles.

III.2 EQUIPAMENTS I SERVEIS DE SALUT ADREÇATS A LA INFÀNCIA

Sant Quirze del Vallés compta amb un Centre d'Assistència Primària que fins ara formava part d'una Àrea de Salut Bàsica conjuntament amb altres CAPs de Sabadell. Actualment i donat el nombre de població que atén aquest CAP s'ha convertit en una Àrea Bàsica de Salut (ABS) pròpia de Sant Quirze. Aquest fet comportarà l'ampliació del centre així com la creació de noves places i de serveis d'urgències els caps de setmana.

A part d'aquest fet, l'Ajuntament de Sant Quirze va crear un servei de planificació familiar que té com objectiu atendre a la població en general i sobretot poder oferir un servei als joves. Com indiquen les xifres expressades en les seves memòries, al llarg del període 1999-2001 hi ha hagut un augment considerable de les visites de joves menors de 25 anys (un increment del 114,79 %). No obstant, caldria diferenciar d'entre aquestes visites de joves quines són primeres visites i els motius de les consultes. Aquestes dades, tot preservant l'anonimat, podrien garantir una major aproximació a

les necessitats dels joves que accedeixen al servei, així com la detecció d'altres que no estan sent cobertes.

Malgrat l'esforç, sembla que entre els joves entrevistats no hi ha una bona percepció d'aquest servei, essent fins i tot desconegut per a molts d'ells. És per això que creiem s'hauria de treballar per fer-ne difusió entre els joves, així com crear algun sistema per evitar el recel que molts joves tenen vers el manteniment de l'anonimat.

Des de l'Ajuntament s'està projectant, per l'any vinent, la realització d'alguna setmana cultural on es treballin diferents temàtiques i activitats en referència a l'àmbit de salut. Malgrat això, no existeixen programes específics d'educació per a la salut a l'escola, ni serveis d'informació o atenció a professionals de l'educació, utilitzant només l'oferta que es realitza des de la Diputació de Barcelona.

Les persones entrevistades dintre d'aquest àmbit han coincidit en assenyalar certes mancances al municipi, i altres qüestions que podrien ser millorades. Com hem comentat, hi ha un problema greu relacionat amb la massificació del CAP (s'ha de tenir present que com hem comentat durant la realització de les entrevistes el CAP ha passat a ser una ABS)

<< el CAP està saturat. N'hi ha un per tota la població, evidentment els meus fills si els tinc que portar, perquè van saturat, un dels metges pot tenir fins a 60 persones. Probablement hi ha un projecte d'ampliació, bueno suposo, dic jo només hi ha un per tota la població que ara hi ha >>

Tenint present el creixement de la població podríem dir que les mancances es registren a dos nivells, per un costat a nivell d'infraestructures del propi CAP i per un altre a nivell del personal necessari per cobrir les necessitats de tota la població.

<<D'entrada ha de canviar estructuralment l'edifici que se'ns ha quedat petit, no hi ha sales per reunions, a vegades som professionals que ens podríem coordinar i no pot ser perquè no hi ha espai. I a més falten professionals, encara que si el tinguem no sabem on posar-lo. D'entrada la remodelació del local >>

Com indiquen algunes de les tècnics de salut entrevistades, una de les tasques que tot ambulatori ha de realitzar és el treball comunitari des d'una vessant més socio-educativa. Per tant, la manca de personal és un problema important, no només perquè limita les possibilitats d'atenció als consultoris, sinó també pel que fa a les tasques educatives que es podrien donar en altres espais com les escoles o l'Institut.

En relació a la falta de personal, és senyala com especialment urgent una ampliació a pediatria, especialment d'infermeria, degut a la creixent demanda de la població.

<< a nivell de pediatria i tal com està la població i la demanda de la població, sí que poder s'hauria de recolzar una mica la demanda de la tarda, l'assistència, perquè realment està totalment massificada >>

<<A medicina general va haver un metge que es va incorporar fa un any, no tenia cap malalt i ara ja té 500, vull dir que possiblement ara ja necessitaríem un altre metge que potser això vindrà més endavant (...) En quan a salut evidentment que ens posin les persones que ens fan falta sobretot quan a infermeres, que potser ens ajudarien a fer més treball preventiu, en quan al treball amb la comunitat. De fet aquí no hi ha infermera per metge >>

Més enllà de les mancances d'infraestructura i personal, manquen estudis sobre qüestions diverses, com per exemple sobre tabaquisme, orientats especialment cap el treball de prevenció entre els joves. En general, el fet que Sant Quirze encara sigui un

municipi relativament petit fa que es conegui més o menys al total de la població, i per tant que es puguin intuir les principals necessitats a cobrir. Tot i això, manquen estudis precisos que permetin treballar millor sobre les malalties/demandes més freqüents, per poder valorar conjuntament sobre quines directrius cal seguir anualment en matèria de prevenció, adequada a les diferents realitats poblacionals .

<<... a veure poder fer un estudi de les patologies més freqüents, més coneixement de la nostra població, per que ara a veure el que tens són impressions. Ens serà útil per tenir més informació vàlida. I alhora això ens permetrà tenir més informació per poder fer tota la feina més preventiva, i obrint-se més, no? > ><< No tant fer uns serveis per a ells (joves), perquè és fragmentar les coses però potser sí fer algun estudi més de cara als adolescents, perquè en realitat els veus poc i a demés està clar que fumen un futiment i els alcohols de cap de setmana o pastilles. Per lo menys que vegin la bona relació i insistir més >>

És evident que l'esmentada manca de personal influeix en l'absència de treball de prevenció comunitària, ja que suposa desplaçar-se fora del CAP per fer aquestes tasques. Però cal trobar la manera de treballar de manera conjunta amb les escoles i l'Institut temes de salut diversos, com per exemple la sexualitat, les drogues, la beguda, el tabac o l'anorexia, ja que entre els joves poden arribar a constituir un problema molt seriós.

<<Ens falta més la part d'actuar més fora, més el que seria la comunitat, més el global, no? La nostra activitat tancada dins de cada consulta està molt bé i és satisfactòria, però potser falta alguna activitat més en la línia d'obrir-se a fora (...) a vegades inclús en col·laboració, per exemple hi ha algun lloc per exemple que una tarda van a visitar l'equip una tarda a l'institut. Llavors fa que estiguis més a prop, si estàs allà a l'escola és més

fàcil que et vinguin, (...) potser ens falta la part aquesta de més obrint-se, anar més a fora >>

El jovent difícilment es desplaça a les consultes per exposar problemàtiques relacionades per exemple amb la sexualitat o el consum de drogues. Fins i tot només a Sant Quirze ja costa que les noies vagin per primer cop a la ginecòloga. Per aquest motiu és fonamental obrir els serveis mèdics a la comunitat i si és necessari desplaçar-se a diferents llocs per treballar en profunditat la prevenció entre els joves. Com es posa de manifest en diverses entrevistes, un treball d'aquest tipus amb les escoles seria molt efectiu de cara a la millora de les tasques de prevenció.

<< Jo crec que la majoria dels temes d'prevenció i joves, això no s'ha de deixar de fer mai perquè tantes possibilitats hi ha de consumir un d'aquí com un altre. Jo crec que sí s'ha d'actuar i d'altra banda tot el tema de Ginecologia ha de ser super accessible a noies joves, que no tinguin por a consultar, que pugui vindre aquí. Jo diria, la part de Ginecologia que potser s'hauria de valorar la part de satisfacció del servei i fer potser una tarda jove, i tot el tema de prevenció de drogues en general, alcohol i crec que el millor es fer-ho conjuntament. Amb recursos compartits. Que els joves et coneguin més ni que sigui per que tant vist i si tenen algun problema puguin venir >>

Una altra mancança que s'hauria d'intentar solucionar és el recolzament psicològic a les famílies. Ja hem puntualitzat anteriorment com a Sant Quirze hi ha un important problema de manca de "xarxes socials". Hi ha moltes persones que treballen fora del poble i que pràcticament no estan a casa, per la qual cosa **els fills/es passen moltes estones sols/es**. La manca de temps i l'estrès poden provocar trastorns de tipus psicològic, com per exemple l'anorèxia o l'increment de trastorns mentals, depressions, etc. Aquest és un fet que s'està incrementant a tot Catalunya i molt

especialment a zones de ràpid creixement poblacional i urbanístic, com Sant Quirze. Per aquest motiu és **important fomentar el recolzament psicològic i la informació adreçada als pares i mares.**

*<<... potser faltarien espais on treballar més aspectes d'aquest tipus per exemple a les escoles, hi ha escoles no aquí a Sant Quirze, on les pròpies AMPAS estan preocupades per aquestes coses i fan xerrades als pares, pel tema dels gelos, qualsevol tema que realment és molt quotidià però que hi ha famílies que realment els desborda i no saben com agafar, necessiten una sèries de pautes, es podrien fer tallers orientats a aquests temes. (...)
Jo per exemple un 20% de les visites que tinc són per temes psicològics, de puericultura i a més tardà de suport psicològic, perquè els pares fins que no es troben no veuen totes les seves mancances i no sap com orientar >>*

<<... Un tema inicial d'anorexia que no ha anat més enllà perquè l'hem sabut detectar a temps, però nens que mengen sols o nens que la mare deixa preparat el menjar i que quan arriben s'ho calenten. O que es passen tota la tarda sols, clar depèn de la situació això incita conductes >>

Les mancances apuntades podrien ser superades si es **potencies la comunicació entre els diferents serveis sanitaris, la joventut i les famílies.** Per al treball preventiu entre els joves aquesta comunicació és fonamental, ja sigui en forma de xerrades, espais adreçats exclusivament a ells o mitjançant tallers específics.

<<L'adolescència o pre-adolescència, faci una mica de mancances i des de l'àrea de la sanitat penso que potser podria millorar la comunicació i fer més tallers>>

Però aquesta comunicació entre els diferents agents es fa difícil d'obtenir precisament per aquesta manca de xarxa social al municipi. Per aquest motiu és important poder

donar major suport psicològic a famílies davant per exemple de problemàtiques com: la solitud de la gent gran o el jovent; l'esforç de les famílies monoparentals o davant situacions com la mort d'un infant, malalties greus, etc.

<<Un tema que em preocupa és que no hi ha cap puesto que recolzi “la mort súbita” dels nens. Cap lloc per poder fer recolzament del dol. Necessitarien un lloc els dos primer mesos per poder ajudar, com enfrontar la pèrdua i sobretot els germans etc.. >>

<<Hauria d'haver algun sistema per aquests nens, poder s'hauria d'inventar alguna mena de guarderia però per quan aquests nens estiguin malalts>>

Com a fet positiu s'hauria de remarcar la bona valoració feta, no només per part dels professionals que treballen a dins d'aquesta àrea, sinó dels propis usuaris, ja que és molt important que la població valori positivament els que es troben treballant actualment al poble.

<<Crec que els professionals tenen una orientació molt de cara a l'usuari i llavor la gent truca i aquí la majoria estem molt pendents d'això que sempre siguem accessibles i jo crec que tenen bons sanitaris. Fa poc van fer una enquesta de satisfacció i va sortir molt alta, en conjunt, contant els tres centres però Sant Quirze sortia també molt ben valorat >>

III.3 RECURSOS I EQUIPAMENTS EDUCATIUS ADREÇATS A LA INFÀNCIA

A Sant Quirze del Vallés existeix una ampla oferta educativa municipal sobretot a l'educació primària on podem trobar quatre Centres d'Educació Infantil i de Primària municipals. En canvi, en l'educació pre-obligatòria no existeix oferta municipal. A Sant Quirze hi ha dues llars d'infants privades. No obstant, existeix un servei de beques i ajuts a les persones que ho necessitin.

Respecte a l'educació secundària al municipi existeix un únic IES municipal que consta actualment de 5 línies educatives. Caldria puntualitzar però, el baix nivell d'escolarització pública existent al municipi. Segons algunes persones entrevistades a Sant Quirze hi ha un 40% o 50% de nens i nenes que són escolaritzats en escoles privades, a municipis propers. Aquest percentatge és força elevat i en definitiva denota un model de vida determinat. Així doncs, algunes famílies amb poder adquisitiu porten els seus fills a l'escola privada i després a les activitats extraescolars de pagament.

<<Sant Quirze la població escolaritzada a Sant Quirze és pràcticament el 40, perdona entre el 50 o 60% . És a dir, hi ha una bona part de pares que porten els seus fills a la xarxa privada de Bellaterra, Sant Cugat.. >>

Un altre fet a considerar és que no existeix oferta de cicles formatius, ni de grau mig ni superior, que s'han de cursar segons la branca escollida a Sabadell, Terrassa o Barcelona. Finalment existeixen programes de garantia social i una escola municipal de música, tot i això, no existeixen centres de règim especial ni centres d'educació especial.

Altres serveis educatius de caire comarcal com són l'EAP, el centre de recursos pedagògics, el CREDA, EAIA, Centre de Salut mental, Infantil i/o Juvenil, Centre de Desenvolupament i Atenció Precoç etc., s'ubiquen a Sabadell o a Terrassa com el centre d'atenció a persones amb discapacitats.

A part d'aquests serveis als quals s'ha d'accedir via derivació des de Serveis Socials de Sant Quirze o gestionats per l'EAP, existeixen algunes escoles com és el cas del Turonet o el centre de primària de les Fonts que han ofert un servei de Logopèdia des de la mateixa AMPA.

Pel que fa als programes o serveis destinats a l'educació extra-escolar existeixen a Sant Quirze tot un seguit de serveis privats dedicats al **reforç escolar**, el qual és

portat per dos centres, i a **l'ensenyament d'idiomes**, que tenen presència a través de dues acadèmies privades.

Finalment existeix una escola d'adults on es realitzen entre d'altres els cursos de preparació a les proves d'accés als estudis terciaris per a majors de 25 anys.

A través de les diferents entrevistes es constata una **manca de places a educació infantil, primària i secundària**. Com ja hem esmentat anteriorment, aquesta mancança de places lligat a l'augment progressiu de població, sobretot de població jove, parelles joves d'una mitja de 35 anys d'edat, pot constituir una forta problemàtica.

<<... hi ha una manca de tot: (...) una escola bressol municipal, hi ha dues privades, una d'elles massificada al 100%, funciona bé, però evidentment la qualitat del servei es redueix en quan hi ha molts nens. (...) Sabem que la gent que no pot pagar la guarderia, l'Ajuntament els posa en una de les guarderies privades pagant tot, però això no és el cas, perquè es pot muntar una bressol oberta a tothom, on l'Ajuntament es faci càrrec de les persones sense recursos, o Serveis Social, i els altres a pagar >>

S'ha de tenir present també el perfil de les persones joves que estan arribant al municipi; es tracta de persones que treballen fora del poble, fonamentalment a Barcelona i Sabadell, que no tenen una xarxa social i familiar establerta al municipi i que no disposen de temps per tenir cura dels més petits. Per aquests motius és fonamental **disposar de més guarderies públiques** i, sobre tot, de **més serveis educatius adreçats als nens i nenes de 0-3 anys**, diversificats en funció de les diferents necessitats de les famílies .

<<Falten guarderies sobretot per les mares treballadores >>

Les dades estadístiques facilitades per l'Idescat posen de manifest que la població compresa entre els 5 i 11 i entre els 12 i 17 anys ha anat augmentant progressivament des de l'any 1996 a 2003. Aquest fet denota la necessitat d'obrir noves línies als col·legis de primària i a l'Institut o bé obrir una escola i un institut nous, en previsió que en els pròxims cinc anys la població compresa entre aquestes edats continuarà augmentant.

*<<Manca una altra escola de primària, que ja està en projecte, però tots sabem que aquestes coses triguem molt. Perquè ara hi ha 4, però de les 4 la nostra, la del Onze, està a mitges, ens falta la segona línia. Falten les obres, estem en precari, val. Faltaria una segona línia, més una altra escola >> <<Falta un nou institut, perquè ara estan surtin del **Pilari** una línia, dos cursos del **Puri** i un del **Turonet**, de moment estan surtin 4 línies. No tothom de les Fonts venen aquí a Sant Quirze sinó que se'n van a Terrassa. Per tant si no contem les Fonts surten 3 línies cada any per l'institut. Perquè nosaltres, **L'Onze de setembre** té en el pla dos línies, vol dir que a partir de 3 anys seran 5 línies. Hi haurà cinc línies d'ESO, en quines garanties, en quins espais >>*

Segons algunes de les persones entrevistades, el nivell de preparació amb el que surten els joves de l'institut públic (l'únic al municipi) és baix. Sense entrar a valorar el grau de veracitat d'aquesta apreciació, s'ha de tenir en compte que aquest fet pot arribar a provocar que aquests joves tinguin dificultats a l'hora de competir professionalment, i de manera més directa en el seu possible accés a la universitat.

<<... bastant patètic, el nivell molt baix. Quan vaig marxar a Sabadell vaig notar un canvi molt bèstia. >>

<<El nivell és molt baix i després a la selectivitat et foten un pal que no vegis. Hi ha profes que potser sí, però la gran majoria no arriben al que és el nivell i quan comencen a preparar-te per la selectivitat pues... >>

Una altra problemàtica que afecta al municipi, encara que en menor mesura que a d'altres, és el fracàs escolar. A Sant Quirze no existeix oferta de mòduls professionals, fet que provoca que part de l'alumnat que no voldria continuar estudiant a l'institut ho faci perquè no té altra sortida. A aquest fet s'ha d'afegir que una part dels joves ja no accedeix a l'institut perquè han abandonat abans, especialment aquells que provenen de Los Rosales o Poble Sec.

<<... con que no hi ha oferta de mòduls professionals al poble, pues que passa que l'institut continua a Batxillerat, puguin o no, o vulguin o no vulguin perquè a vegades és voler, perquè no volen continuar un esforç quotidià d'estudiar no, llavors que passa que segurament si comparem amb altres pobles els fracàs escolar es inferior però allò que diu, el fill de no se qui ha abandonat els estudis >>

<<... potser són els (alumnes dels Rosales o Poble Sec) que deixen els estudis més ràpid o que s'incorporen al món laboral més ràpid, a la formació professional>>

III.4 EQUIPAMENTS I OFERTA D'ACTIVITATS ESPORTIVES ADREÇATS A LA INFÀNCIA

L'equipament esportiu i les activitats esportives són potser les més desenvolupades al municipi. Segons dades del Consell Català de l'Esport la comarca del Vallès Occidental disposa de 2719 espais esportius, nombre superat només per la comarca del Barcelonès i del Baix Llobregat (Cens d'equipaments esportius de Catalunya, Generalitat de Catalunya).

Concretament a Sant Quirze hi ha els següents equipaments esportius: 4 camps de futbol (Living Club, municipal, Poble Sec i Futbol 2); 2 CEIP (Pilarín Bayés i Purificación Salas) que disposen de pistes esportives; el Club H.C. Estel; 4 gimnasos (El Meu Gimnàs, Acròpolis II, Montserrat Creus i Municipal); l'IES Sant Quirze del Vallès que disposa d'espais esportius; instal·lacions esportives Los Rosales; pista esportiva parroquial; polisportiu municipal les Fonts, Pavelló i pistes municipals; piscines municipals i una pista d'aeromodelisme.

Al municipi hi ha un total de 10 entitats esportives: Club Ciclista de Sant Quirze del Vallès-Ateneu; Club d'Escacs Sant Quirze; Club Excursionista Sant Quirze del Vallès; Club Handbol Sant Quirze; Futbol Club Sant Quirze del Vallès; Fundació privada esportiva Sant Quirze; Sant Quirze Bàsquet Club; Unió esportiva les Fonts i Club d'escalada i muntanya les Fonts.

La problemàtica existent en la pràctica de l'esport als pavellons és fruit de l'increment de població al municipi. Les instal·lacions s'han quedat petites i com es prioritza l'accés de les persones federades que es troben practicant algun esport l'accés a aquestes instal·lacions per part de la població que vol practicar esport de manera no federada és més complicat. El Club Handbol Sant Quirze i el Bàsquet Club Sant Quirze són les entitats que ocupen la major part del temps les instal·lacions dels pavellons. A part, també utilitzen (especialment el club de handbol) les instal·lacions de les escoles del poble en horari extraescolar.

La gratuïtat de les instal·lacions depèn del tipus de servei i en aquest cas es constata al municipi un cert equilibri entre els serveis públics i els privats. D'accés públic tenim el camp de futbol municipal, el camp de futbol 2, el gimnàs municipal, el pavelló i pistes municipals, les pistes municipals, les piscines municipals, el polisportiu municipal les Fonts, els dos CEIP i l'IES. La resta d'instal·lacions són privades. A més a més, cal tenir present que l'ús de les escoles de primària i de l'IES no és del tot

lliure, ja que l'esport extraescolar està gestionat per l'AMPA i és necessari ser soci de la mateixa per poder gaudir dels serveis. Finalment, sembla que hi ha una "dificultat" més afegida, les instal·lacions esportives públiques es troben concentrades pràcticament en la seva totalitat al barri de Can Casablanques, per la qual cosa les persones s'han de desplaçar fins aquest lloc per practicar esport.

La manca de xarxa social i el fet que moltes famílies estan fora del municipi tot el dia provoca que les activitats extraescolars i més concretament les esportives siguin un recurs per ocupar el temps lliure de que disposen els joves, evitant així que estiguin al carrer o sols a casa..

Segons dades facilitades pel Departament de Benestar Social però, la població menor de 25 anys que participa en activitats esportives municipals i de diverses entitats gira al voltant de les 1.000 persones. Atenent a les dades de població, podem fer una estimació que ens permetria dir que dels 1.926 nois i noies entre 6 i 17 anys, només un 50% realitzarien activitats esportives. Per tant, tot i que la pràctica esportiva és molt elevada al municipi, sembla que hi ha un ampli ventall de població que no opta, o potser no accedeix, a aquests serveis esportius per múltiples raons. Una de les raons, tal i com ens comenten alguns dels joves, podria ser la dificultat per poder autogestionar les seves pròpies "lliguetes" sense necessitat de dependre d'altres entitats i/o quotes que puguin fer-los sentir lligats a un patró més propi de les activitats extraescolars o "escolars".

En efecte, sembla que a Sant Quirze es comencen a desenvolupar lligues de bàsquet auto-gestionades pels propis nois i noies a algunes pistes d'ús públic que existeixen a determinades zones del municipi. Aquest és el cas de les pistes que existeixen al costat del Living. Tot i això, caldria endegar algun pla de recuperació i restabliment de les infraestructures, ja que la majoria de joves es queixen de les condicions de molts d'aquests espais esportius que podríem dir són "d'ús lliure".

III.5 PROGRAMES I EQUIPAMENTS DE CULTURA I LLEURE ADREÇATS A LA INFÀNCIA

Dins dels serveis i programes de cultura i lleure adreçats a la infància hi podem trobar un ampli ventall de possibilitats. Tot i la diversitat de propostes sempre hi ha un conjunt de programes i serveis que podem trobar a la majoria de municipis, entre els quals hi destaquem: Els Casals d'Estiu i Setmana Santa, Ludoteques, Esplais, Centres Cívics, Biblioteques, Casals, Serveis de noves tecnologies i/o altres.

En relació als **Casals d'Estiu** o de Setmana Santa o Nadal, aquest són un exemple prou important si atenem a la importància que té en la nostra societat la existència de serveis que donin resposta a les necessitats familiars de cobrir el buit entre les vacances escolars i les vacances laborals dels pares i mares. Com hem esmentat abans, aquest fet que afecta al conjunt de la societat catalana, és especialment rellevant al municipi de Sant Quirze donada les característiques de la població, on una gran majoria realitza la seva jornada laboral fora del municipi i on la majoria no disposa de la xarxa familiar necessària per fer front a aquesta problemàtica.

A Sant Quirze, la majoria de casals són de caire privat o en alguns casos semi-privat. Respecte a aquests últims, una gran part dels casals estan organitzats principalment per les pròpies escoles, les quals restringeixen l'accés només als associats. Un segon grup de casals semi-privats estan organitzats pel club de handbol i bàsquet, però en ambdós casos reben subvencions de les administracions respectives. Dins l'oferta privada existeix un centre que oferta, a més de reforç escolar, un tipus d'esplai privat que fa les funcions de casal d'estiu. A més d'aquests, en la franja d'edat dels més petits, existeix al municipi un **casal d'infants**, ja que en una de les llars d'infants existeix un servei d'estiu que funciona com una ludoteca d'anglès per a petits i grans.

Aquesta **manca d'oferta pública dins l'àmbit dels casals d'estiu** ha propiciat la possibilitat que des de Serveis Socials i Benestar es penses de cara a l'any vinent en la realització d'una proposta de caire municipal per poder donar resposta a aquells nens i nenes que quedin exclosos per motius socio-econòmics o que fossin derivats de Serveis Socials.

A més del servei de casal d'infants que sembla s'ofereix als estius en una de les dues llars infantils, no existeix encara cap servei de **Ludoteca** de caire pública ni privada al municipi. Potser per això, sembla que per l'any vinent es posarà en marxa una de caire privat.

<<Falta una Ludoteca municipal, ben feta, ben muntada. Crec que hauria de permetre's el luxe de disposar d'una Ludoteca perquè hi ha molt nen, una en condicions que pogués donar cabuda als nens, la prova està en que la biblioteca que hi ha al poble la van obrir fa dos anys i té molt d'èxit >>

En relació a d'altres serveis, a part d'aquells que ja hem inclòs dins les àrees esportives a Sant Quirze no existeixen ni grups d'escoltes, esplais o altres agrupacions diverses de caire municipal.

En l'apartat dels **Esplais**, cal matisar que en un passat no gaire llunyà (1985) existien dos esplais al municipi. Un d'ells, el més antic de tots dos, era un esplai que responia a la filosofia originària dels esplais com a centres on es promocionen, fomenten i es coordinen iniciatives i projectes juvenils basats en l'autogestió, dirigits cap els més petits. Per altre costat, l'esplai que encara està en funcionament sembla és un espai dirigit i organitzat per una empresa privada que és la que a la vegada organitza les activitats extraescolars d'alguna escola. Actualment, aquest últim és l'únic esplai amb presència a Sant Quirze, tanmateix, sembla no es del tot valorat per les persones entrevistades.

<<Hi havia dos esplais a tot el poble, un que era de tota la vida, i un altre que era una espècie de negoci, que es cobrava, era més car, i bueno aquell encara viu i l'altre que funcionava a partir de monitors de tota la vida i tot el rotllo, aquest va tancar, perquè cada vegada ens donaven un local més petit (...) si et plovia havies de fer maniobres per posar a tots els nens (...) Llavors si la gent vol anar a l'esplai pues també vas a Sabadell >>

De fet, en els diferents grups de discussió de joves realitzats se'ns informa del possible ressorgiment del primer tipus d'esplai, "esplai la Trena", el qual podria tornar a posar-se en funcionament després d'uns quants anys d'inactivitat. Aquest fet és molt important ja que una de les qüestions a destacar d'aquests tipus d'iniciatives és **la participació activa dels joves en el funcionament d'aquest servei** que a la vegada podria ser generador de noves xarxes socials entre els infants i joves i les famílies del municipi.

Un altre servei que podria ser útil per impulsar aquest tipus de xarxes socials que com hem indicat al llarg de l'informe són bastant necessàries a Sant Quirze, és el **Centre Cívic**. Totes les persones entrevistades han coincidit en l'afirmació que no hi ha realment un centre cívic al municipi. Existeix un espai habilitat per a funcionar com a tal, però a la pràctica no és així. *La Masia de Can Feliu* es va rehabilitar, ja fa uns anys, amb la intenció de que fos un centre cívic, però les persones del municipi no ho perceben d'aquesta forma.

Probablement el fet d'haver rehabilitat l'edifici des del 1999 i encara no estar a ple rendiment ha fet que les persones del municipi visquin aquest fet amb més desànim i incredulitat vers el projecte . Tot i això, si es vol integrar aquest servei a la petita xarxa d'entitats existents i alhora ser potenciador de noves potser **caldría fer algun tipus de treball conjunt amb les entitats per poder implicar-les en el treball que suposa un centre cívic**.

<<Jo penso que un centre cívic ha de contemplar diferents serveis. I ara fa un temps ens van dir que La Masia de Can Feliu volia utilitzar-se per que es reunixin les entitats, amb un bar, però clar un centre cívic no és un lloc on les entitats lloquem un espai o local (...)a de ser un lloc on s'organitzin xerrades, activitats tant per la gent gran com per la gent jove, que es fessin cursos, tenir una ludoteca,... depèn de com ho organitzis >>

<<La Masia deien que era un centre cívic, però és més de l'Ajuntament que de ningú. Totes les sales les tenen l'Ajuntament i jo que ser hi ha habitacions que diuen que és per les entitats però les demanes però no te les deixen. Nosaltres les hem demanat i ens diuen que com que tenim local no podem... >>

A aquesta manca d'espais o serveis s'ha d'afegir la manca d'activitats. Espais com els mencionats, esplais, ludoteques i/o centres cívics, generen moltes activitats que podrien fomentar la participació d'infants, joves i adolescents. Aquestes activitats alhora podrien propiciar que la gent jove no marxés, si més no amb tanta facilitat, a les poblacions més properes que tenen una bona oferta d'activitats de lleure.

<<per exemple donar més espais extraescolars a aquests nens, primer perquè a la família li aniria molt bé i després donar programes per que els nens fessin música o altres activitats, jazz, teatre...penso que hi ha un ampli ventall de coses....i jo tinc la sensació que hi ha un munt de gent que va fora a fer activitats >>

La manca d'activitats i d'espais a la que estem fent referència es fa també extensible a l'ús i accés a les noves tecnologies de la informació i la comunicació (com per exemple Internet). Malgrat a Sant Quirze no existeix un **Serveis d'accés a les noves tecnologies** de l'estil dels punt OMNIA del Departament de la Generalitat, existeixen

dos ordinadors que estan a l'abast dels joves per poder-ne fer-ne un ús. A més d'aquests dos ordinadors que es troben dins del servei "Canya Jove", existeixen 8 ordinadors a la biblioteca que es poden utilitzar (encara que queden restringits a activitats més "acadèmiques" i no per activitats més de caire lúdic com els jocs o els xats etc...).

<<d'Internet no hi ha res, la biblioteca, però en principi s'obria pels matins i per les tardes i ara només per les tardes i els caps de setmana per la tarda del dissabte està tancat i diumenge també. Si vols mirar alguna cosa d'estudis tampoc et pots passar més de mitja hora perquè no et deixen. Només hi ha 8 ordinadors i està tancat pel matí i llavors només pots anar a l'Autònoma o a Sabadell i connectar-te a Internet >>

Potser, en l'àmbit de les activitats de lleure, les AMPES serien una mica les encarregades d'oferir un ventall d'activitats extraescolars que no es trobes privatitzades i a la que poden accedir els nens i nenes de les escoles i l'institut. Però per això seria necessari que aquestes rebessin més subvencions si no es vol caure en la intensificació de les desigualtats al dependre del que cada família pugui pagar. Malgrat això, un bon exemple de "bones pràctiques" en aquest sentit seria el treball que s'està realitzant des del barri de Les Fonts. Aquest és un clar exemple de com des d'una associació es treballa per a tot el barri, ja que no hi ha més oferta d'activitats. D'aquesta forma, no només es fan activitats de cara als nens i nenes de l'escola, sinó que s'obren a tothom que vulgui participar.

<<... lo que estamos intentando es eso, cubrir siempre que sea posible las faltas que hay aquí de cosas, y hacemos actividades, y colaboramos mucho con las asociaciones de vecinos, haciendo actividades que a lo mejor en otro sitio no se haría (...) hacer cosas, pero no sólo para nosotras sino para todo el pueblo>>

<<También hacemos nosotros actividades para padres, porque claro como no hay nada, abrimos para los niños que no son del colegio y para los padres. (...) Otro ejemplo es un taller de manualidades, los martes de cocina, un día al mes es la escuela de padres, hay cursos de autoestima. Nosotros intentamos que no se noten las carencias que hay haciendo cosas pero claro... >>

Aquest fet és important, ja que des de la percepció dels diferents joves i persones entrevistades les escoles normalment no obren les seves portes al jovent que no estigui inscrit dins de l'AMPA, incloent l'ús dels patis fora de l'horari escolar.

Tanmateix, a mesura que els joves es van fent més grans sembla que les activitats que s'ofereixen dins de les escoles disminueix potser per una manca de participació. Així doncs sembla que el model d'activitats pensada des de les AMPAS només cobreix un cert sector de població, ja que pel jovent de més edat hi ha una tendència a buscar activitats de lleure fora de l'àmbit escolar. Aquest és un fet que en el fons ens fa pensar en la existència d'un canvi de concepció que hi ha vers els models de participació en activitats de lleure i el que això representa per la gent jove a determinades edats. És per això, que aquest serà un aspecte que reprendrem en el següent apartat (*veure **Joves: lleure i participació***)

Però abans de passar a parlar dels diferents models de participació, cal analitzar alguns serveis i programes que han estat molt ben valorats per la gent jove i la majoria dels adults del municipi. Un d'aquests és la **Biblioteca**. Les persones entrevistades han valorat molt positivament aquests espai com a un dels pocs espais que està oferint activitats per a infants i joves i que tal vegada també constitueix un lloc de trobada.

Tot i això, continua existint una manca d'activitats adreçades als joves de més edat. Potser per aquells que pràcticament no fan vida al poble no és cap inconvenient, però si ho és i molt gran pels que es queden, especialment els dies de cada dia.

Un altre aspecte que ha estat molt esmentat pels diferents joves, es la insuficiència dels horaris de la Biblioteca els quals queden restringits a les tardes durant la setmana i durant els caps de setmana només el dissabte al matí. Aquest fet obliga a molts dels joves a anar a les biblioteques de la Universitat Autònoma o buscar altres recursos.

Un dels aspectes a destacar, pel que fa a les activitats organitzades per la biblioteca són els **serveis de promoció de la lectura**. La biblioteca municipal realitza un seguit d'activitats de lectura amb infants i joves, i disposa de la presència d'una sala infantil

<<La biblioteca és un bon lloc, és fantàstic per les persones i les activitats que fan. És una de les coses que la gent de Sant Quirze estem més contents, no només pels serveis, sinó les persones que ho porten i les activitats que estan generant o fen. Si tingués que valorar positivament algo seria la biblioteca perquè a més és un lloc molt agradable >>

A part d'aquestes iniciatives, hi hauria dues iniciatives més que estan treballant pel jovent en general i que han estat ben valorades per les persones entrevistades. Una seria "**Canya Jove**" i l'altre el "**Casal de joves**".

El servei de "**Canya Jove**" és principalment un punt d'informació adreçat al jovent que depèn de l'Ajuntament. Pels joves entrevistats aquest és un servei bastant ben valorat tot i que el seu coneixement sobre el que s'ofereix és menor entre els més joves. Malgrat això, potser caldria aprofundir més sobre el grau de validesa i difusió d'aquest servei ja que algunes de les persones entrevistades, mantenen diferents vincles amb aquest servei, que podrien estar esbiaixant la seva valoració.

<<A veure nosaltres tenim al Municipi un servei d'informació que és el punt, el Canya Jove i ara hi ha una persona a les tardes a la biblioteca ubicada i allà dona informació a joves de qualsevol tema, a nivell d'educació o orientació, a nivell de turisme (...) A més, una d'aquestes persones es desplaça un dia a la setmana a l'Institut i allà recull la demanda dels joves >>

<<"Canya Jove" ve de la regidoria de cultura i van muntar aquest grup on s'ha intentat aglutinar els joves del poble en diferents projectes des de la realització d'una revista, d'informació per ells, des de sexualitat, sortides, sortides acadèmiques, evidentment és una tasca que fem molt conjuntament perquè nosaltres fem casi bé el mateix per que tenim la mateixa clientela i ells col·laboren amb nosaltres. Han intentat oferir pues no se cursets setmanals al poble, esports etc .I amb el que em sembla que han aglutinant molta gent és amb les sortides al hiverna a la neu >>

En relació al segon aspecte, el **"Casal de joves"**, es tracta d'una demanda del jovent de Sant Quirze, a la qual va donar resposta l'Ajuntament amb una subvenció i la cessió d'un espai per poder realitzar activitats diverses. Però les diferències existents entre el jovent han provocat que aquest espai, obert a la participació dels joves, a les seves inquietuds, i activitats, no funcionés com estava previst.

<<Fa 5 mesos o 6 es va fer el casal de joves aquí a Sant Quirze i bueno va ser al principi una mica complicat, com tot i es fan activitats però activitats pobres perquè no hi ha pressupost. S'ha fet entre joves de Sant Quirze i l'Ajuntament el subvenciona. És una barraca, que era de correus, creixen plantes dintre, el sostre es cau, és una mica patètic. Allà és lliure pot entrar qualsevol si vols fer una activitat la fas. Hi ha gent allà i entres i comentes coses, si vols fer activitat es comenta i segons les votacions es fan >>

III.6 ALGUNS PROBLEMES DE COORDINACIÓ

En aquest apartat voldrien presentar una preocupació que ha estat esmentada per la majoria dels tècnics i professionals entrevistats i que afecta de manera transversal al conjunt dels serveis: **la dificultat de coordinació entre diferents serveis i programes** i, conseqüentment, **la necessitat de generar noves i diferents vies de coordinació**.

Dins l'àmbit d'educació una plataforma de coordinació que caldria impulsar és el "Consell Escolar Municipal". Segons ens han informat, sembla que des de fa uns anys hi ha una voluntat de tornar a posar en marxa aquest òrgan, amb l'objectiu de coordinar els diversos agents implicats en els temes educatius i així poder generar noves activitats i projectes que millorin la qualitat i el nivell educatiu existent al municipi.

<<Que funcioni el Consell Escolar Municipal, participant tots els centres educatius, Ajuntament i AMPAs, és una xarxa representativa de tota la comunitat educativa. >>

<<el Consell Escolar Municipal ha estat inhàbil durant 2 anys. Ens vam reunir fa poc i tothom va compartir la necessitat evidentment de reunir-nos més i posar sobre la taula problemàtiques diverses. Hi ha aquest projecte

de la ciutat educadora que ara participarà Sant Quirze, que s'ha d'elaborar i això es una cosa que em sembla que ha emocionat moltíssim >>

Per altra costat, des de l'IES es puntualitza que no es treballa de manera coordinada amb els serveis sanitaris de l'Ajuntament. Es fan coses de manera puntual, però es treballa més amb les regidories de cultura i educació.

<<No amb sanitat, no, no treballem conjuntament, a veure, cada any ens fan fer les vacunacions de la triple vírica, ara s'ha fet això, per exemple l'any passat es van fer jornades culturals que es van posar en marxa i llavors van aprofitar tota una sèrie d'activitats que al llarg del curs no tenim forma de fer o d'encabir-les i es va fer tot un projecte de qüestions con la SIDA, sexualitat, l'anorèxia, la bulímia, tots aquests projectes i evidentment hem tirat d'elles, ens han posat contactes sobretot molt vinculats a les regidories de cultura i educació >>

A un altre nivell també es constata la importància atribuïda al treball directe amb entitats i associacions de joves per tal de potenciar la realització d'activitats diverses orientades a informar al jovent sobre temes tant importants com la sexualitat o les drogues. A secundària es fan activitats al respecte, però de vegades pot ser més eficaç la intervenció de gent jove, molt més propera a l'alumnat, com pot ser la figura de l'educadora social o la persona derivada del "Canya Jove" que un cop a la setmana va a l'Institut.

Des de Serveis Socials es ressalta una millora del servei a partir de la seva separació del CAP i de la incorporació d'una educadora social, però aquesta separació ha comportat un augment en la percepció de poca coordinació entre els diferents agents de salut. A aquest fet s'ha d'afegir el creixement continu de població al municipi i la manca de professionals per atendre a aquest volum de persones.

<Ara Sant Quirze s'ha constituït com àrea bàsica independent, així que poden contar amb la figura d'un assistent. Clar abans la coordinació que jo tenia amb les pediatres, els metges era molt més directa que no pas ara, que la tenim establerta periòdicament, o un cop al mes en els casos que van sortint (...) Un cop al mes amb la responsable i la coordinadora de tots els metges de capçalera i amb els pediatres. En aquestes reunions nosaltres els passem tota la informació a les coordinadores dels casos concrets i ho estem fent ara telefònicament perquè ara anem desbordats i no coincidim ni en horaris >

D'altra banda, des dels serveis de salut s'ha assenyalat una problemàtica important a resoldre en quant a la coordinació amb serveis socials. Es tracta de la manca de continuïtat en les accions que es porten de manera conjunta; és a dir, puntualment es solucionen casos concrets, però després no hi ha un seguiment conjunt, es fa difícil la coordinació entre els diferents serveis que intervenen, a pesar de que s'ha millorat en l'atenció a les persones.

<< A veure amb Serveis Socials doncs vale ens truques, és més quan tens alguna necessitat. Potser arrel d'aquest estudi es pot donar peu a fer algun treball més coordinat. Sí que hi ha un tracte en el moment però no hi ha vies estables, tot funciona a base del telèfon>>

Temàtiques tan diverses com per exemple la informació sobre recursos per a gent gran, les prestacions econòmiques, els centres de dia, el servei a domicili, telealarma, termalisme, etc, s'ubica Serveis Socials. Hi ha temes que són competència de Benestar Social, però al no tenir oficina al municipi tot el volum de casos es porten des de la regidoria municipal amb una visió de servei local. A part d'aquests temes també es tracten altres com són infància i família i tot el que esta relacionat amb aquests àmbits. En aquest cas el treball coordinat amb les escoles de primària i també de

secundària és molt important i de fet en el passat no es portava a terme, però des de fa uns anys s'ha començat a treballar més seriosament.

<< Treballem coordinadament, quan jo vaig començar a Sant Quirze a les escoles no es feia cap tipus de treball i jo vaig veure que això era molt necessari començà a treballar el tema de la prevenció des de la infància. Es va començar a fer uns protocols de coordinació i actuació en casos que es poguessin detectar i a partir d'aquí es van començar a treballar coordinadament amb les escoles i institut>>.

A nivell d'EAP també s'intervé des de Serveis Socials i de manera coordinada amb les escoles, on les persones que porten les tutories i les mestres d'educació especial exposen els casos, però no hi ha un protocol a nivell d'educació primària i secundària en general. Amb la incorporació de l'educadora social però han pogut establir un protocol d'intervenció i un altre de prevenció, fomentant activitats per a les persones que tenen algun tipus de problema.

La manca de coordinació s'associa també a la manca d'informació sobre les activitats i les qüestions que es tracten al municipi des de diferents àrees. El costum de treballar de manera individualitzada a pesar de trobar-se en un petit municipi, on teòricament és més fàcil de mantenir el contacte i conèixer el que fa cadascú, provoca que es desaprofitin activitats i es malgastin esforços que amb un treball conjunt es podrien evitar.

<< Crec que s'ha de treballar més aprofitant que som un poble, doncs en teoria ha de ser més fàcil de coordinar-se ja que no som tanta gent per muntar-ho. En teoria ha de ser més fàcil. Vull dir que aquí es fan les activitats per lliure, unes les fa l'Ajuntament les altres uns altres... Aquí fem

les nostres coses no? Però es podrien veure les necessitats i analitzar el que es pot fer conjuntament >>

<< De l'Ajuntament i les escoles crec que fan coses però és això no ens arriba molta de la informació del que fan i crec que és això, ja que aquí és més la consulta i clar també activitat interna de sessions, formació >>

IV. ELS JOVES: LLEURE I PARTICIPACIÓ

A mig camí entre la vida adulta i la infantesa, en la societat actual els joves tendeixen cada vegada més a configurar la seva identitat a través de la seva participació dins el que anomenem "l'espai del lleure". Però arribats a aquest punt, probablement hauríem de preguntar-nos a què ens referim quan parlem de "participació".

Participar pot voler dir, fer acte de presència, prendre decisions, estar informat, opinar, gestionar, executar. És a dir, des d'estar simplement "apuntat" a alguna activitat, o ser membre d'alguna entitat, fins a implicar-se en la realització d'una tasca. Hi ha moltes formes, tipus, graus, nivells, àmbits, etc., de participació. Això fa que expressions com "hi ha hagut molta participació", "han estat molt participatius" o "cal promoure la participació", no signifiquin massa fins que es precisa de quina classe de participació s'està parlant. Per tant, cal diferenciar tipus, nivells o graus de participació.

Així, tindríem en un extrem la participació entesa com aquella que només consisteix en que el subjecte prengui part o estigui en una activitat com a espectador, que malgrat pot ser de vital importància per la seva realització com per exemple una sessió de jocs infantils dirigida per adults o una classe escolar "tradicional", no impliqui per altre costat prendre part en la seva execució. Aquesta forma de participació és la que podem denominar "*participació simple*".

En l'altre extrem, trobem la “*participació projectiva*”, que són aquelles altres formes de participació més complexes que conceben al subjecte com agent d'acció i, per tant, que requereixen que el participant senti com a propi el projecte en les diverses fases - definició, sentit, objectius, disseny, gestió, control del procés i valoració – (Trilla i Garcia, 2002).

En el cas de Sant Quirze trobem que la participació puntual en diferents activitats externament organitzades és el model més promogut des de les diferents instàncies: l'escola, l'Ajuntament etc... Potser el fet que hi hagi una bona part de les famílies que treballen fora del municipi i no fan vida al mateix, influeix en que la participació es redueixi a fets concrets i puntuals.

<<les estructures de les cases unifamiliars que fa que les famílies es tanquin molt, la segona qüestió és que es passen poques hores, només als caps de setmana, després és que les coses que es munten, la festa medieval , la festa major, es fa la mostra de les activitats econòmiques del poble, i veus que la gent hi participa, i es belluga amb els nanos etc..., però clar tot el que suposi estar i disfrutar però no que em comprometi a...., perquè és això >>

Cal dir que la visió de les persones entrevistades en relació a la participació en general de la població de Sant Quirze és positiva. A pesar del continu creixement de la població, degut a l'arribada de persones procedents fonamentalment de la Regió Metropolitana de Barcelona, es valora positivament la participació que es produeix al municipi i es detecta un desig de participació en la població en general Ara bé, es constata una diferenciació entre les persones que porten més temps al municipi i les que acaben d'arribar, que coincideix amb la necessitat que s'estableixi un major contacte social entre totes les persones del poble.

<<Com municipi trobo una població molt oberta i amb ganes de fer coses, al menys la més antiga, la més nova (3-4 anys) encara s'han d'adaptar. >>

<<Participació més passiva però també activa en el sentit que s'han creat grups esportius, doncs la gent hi participa, eh..., s'ha ampliat el polisportiu municipal inclús per activitats de gent més adulta, no només de joves, i s'ha omplert de seguida >>

Un altre camp en el que es detecta un nivell alt de participació, però en aquest cas un altre cop del tipus que hem denominat com a “participació simple”, és la que es produeix al voltant de les activitats esportives. Aquesta situació té lloc, en part, per la disponibilitat d'espais reservats per a la pràctica esportiva. De fet, ja hem puntualitzat com molts infants i joves realitzen esports de diversa mena, per aquest motiu es demana també un nou complex esportiu ja que l'actual no pot cobrir tota la demanda que hi ha al municipi.

Altres situacions on podem trobar alguns exemples del que hem anomenat “*participació projectiva*”, sobre tot per part dels adults que intervenen, és el treball que realitzen les AMPES a les escoles i l'Institut pel que fa a les activitats extraescolars. En determinats barris com “Les Fonts” aquest tipus de participació és més evident sobretot quan realitzen activitats per a tota la comunitat.

<<Una es el polideportivo, otra la piscina que hasta hace poco nos iban a hacer una piscina tan grande como esta habitación, ahora va a ser más grande.>>

<<Fa falta un altre complex esportiu, perquè no cobreix amb tot, en caldria un altre. Hi ha una piscina coberta bombolla que fa fred a l'hivern. Falten unes instal·lacions esportives a l'altre costat del poble. Hi ha una

concentració de serveis per zones, les escoles estan en un lloc i les esportives a un altre. Les escoles a dalt i les esportives a les altres >>

Sembla que el grau d'implicació de les famílies disminueix quan més grans són els joves, essent la participació a l'Institut molt menor. Però malgrat els adults, en aquest cas pares i mares, s'involucren en la planificació, organització i en alguns casos execució de les activitats (que en altres casos deleguen a una empresa), els principals usuaris són els infants i joves i, per tant, aquest torna a ser un model de participació on l'infant o jove és tractat com a simple usuari.

Més enllà de la valoració positiva o negativa d'aquestes formes de participació, el que en realitat s'hauria d'analitzar és si aquests models responen a les inquietuds reals dels joves. És a dir, en un moment com l'actual, en que hi ha una creixent sensació de manca de participació política i/o social del jovent potser ha arribat l'hora de deixar de parlar sobre la forma de ser del jovent d'ara respecte al passat, i de començar a centrar l'anàlisi en la possibilitat de generar noves formes de participació que parteixin dels propis interessos del jovent.

Quan parlem de models de participació també estem parlant de models de relació. Com succeeix en els contextos educatius, un context de participació adequat ha de propiciar un entorn de desenvolupament personal i/o afectiu que activi la capacitat autònoma de desenvolupar-se dins la societat, com a membre actiu d'aquesta i per tant com a element clau del seu desenvolupament.

En el cas dels joves, i no tant joves, aquestes formes de participació que hem anomenat abans "*projectives*" no es donen amb tanta facilitat. I en aquest sentit, davant la necessitat d'esbrinar les raons d'aquesta manca de participació, caldria analitzar les estructures socials que faciliten o no determinats models participatius.

A Sant Quirze, veiem que hi ha grups de joves que munten de forma autònoma les seves “lliguetes” de bàsquet en les pistes municipals o determinats grups de joves que treballen de manera molt activa, en activitats diverses amb una clara tendència política. Aquests fets ens haurien de fer adonar que hi ha capacitat de participació si es donen les condicions propícies.

<<Aquí al poble se que hi ha un moviment de joves molt actiu vinculats amb els joves d'esquerra republicana, crec que és el grup, o el nucli de joves potser molt actiu, se que es reuneixen i fan debats, en temes específics i molt crítics sobretot amb la política del poble que no es propera en aquesta tendència ideològica i em sembla que han organitzat un manifest en contra de la guerra i han organitzat una batucada fa dues setmanes >>

Com hem vist a través de les entrevistes, hi ha entre els joves una demanda bastant insistent en la creació d'un Casal de Joves i altre tipus d'espais de lleure al municipi. El que sembla evident és la diferent forma d'imaginar el que els joves i els adults entenen per espais per a joves. Mentre els segons pensen en centres o espais organitzats i dirigits per terceres persones, entre els joves es pensa més aviat en espais autogestionats per ells mateixos.

Al contrari del que s'acostuma a pensar, quan parlem de participació projectiva és imprescindible l'autoimplicació dels suposats usuaris en la seva projecció i, per això, el que s'ha de poder garantir d'entrada és l'existència d'espais i recursos que puguin ser utilitzats i inclús gestionats pels propis joves.

Un exemple prou enriquidor ha estat el “Casal de Joves”. Malgrat el resultat hagi estat negatiu (el fet d'haver estat cremat), caldria analitzar amb cura el succeït per no caure en una anàlisi simplista.

Per un costat hauríem d'analitzar la gran diversitat de jovent dins el municipi. A Sant Quirze, els joves es perceben bastants diferents entre ells mateixos. Els anomenats "peladetes" (Skins), els joves d'esquerra "independentistes", els "raperos", etc., són alguns exemples dels grups de joves que s'estan formant, i que no estan disposats a treballar plegats (ni tan sols ho van fer en les protestes per la Guerra de l'Irak). Entre aquests grups sorgeixen enfrontaments que podrien derivar, amb el temps, en problemes més greus.

<<Els que més problemes donen són els peladetes. N'hi ha i molts i abans sí que teníem molts problemes que es ficaven amb nosaltres (grup de diables) i ens amenaçaven, però ara ja al estar convivint tots, perquè ens trobàvem a la Masia de Can Feliu, nosaltres tenim el local allà, i vulguis o no, al principi sí que havien enfrontaments i ara pues estan allà i si no ens fan res doncs els deixarem que estiguin i aquests sí que han donat problemes de drogues, i la policia ha vingut més d'un cop, i de cotxes, etc...>>

D'aquesta forma, resulta molt difícil dissenyar i desenvolupar activitats en les quals la participació dels joves sigui elevada. Encara que sembli paradoxal és precisament per això, que s'ha d'oferir la possibilitat als propis joves que, tot disposant d'espais, puguin organitzar-les

<<el simple fet de tenir un espai físic a on poder-se trobar a lo millor sortirien iniciatives de d'ells, perquè a vegades les activitats les pensen els adults, els polítics i no se que no se cuantos i no encertem o encerten , eh.., a lo millor hauria de ser al revés, deixar-los i quan estiguin ben avorrits potser que diguin "escolta perquè no organitzem una timba o jocs de rol" >>

A la diversitat existent entre els joves, s'ha de sumar la manca d'espais comuns on relacionar-se. Aquest fet, al contrari del que es pot pensar, tendeix a actuar com a catalitzador de les diferències ja existents, arribant fins i tot a tornar-les conflictives. És a dir, la manca d'activitats a les que puguin accedir lliurement totes les persones del municipi i la manca d'espais d'encontre, dificulta l'establiment de xarxes socials entre els més joves i incrementa les possibilitats de radicalitzar la postura entre els grups de joves que no volen saber res de la resta.

Un exemple del que estem dient podrien ser les activitats que s'estan organitzant a la Patronal. Segons se'ns va informar es va realitzar una lliga de "Gameboy's" que va tenir molt d'èxit entre la població en general. Però el que ens interessa ressaltar aquí és el fet que en aquest espai es van poder veure junts alguns nois i noies que era inimaginable trobar compartint un mateix espai. Més enllà dels qüestionaments que pot generar el fet d'incentivar activitats competitives entre grups de joves tant diferenciats, **la utilització de les noves tecnologies sembla ha estat un punt de trobada entre la població.** L'aprofitament d'oportunitats com aquesta podria a llarg termini generar noves formes de relació i per tant l'establiment de noves xarxes socials entre joves i grans.

El disposar d'espais on realitzar activitats (com va ser el casal de joves) permet al jovent dur a terme accions, implicar-se en projectes de nova creació i en conseqüència fomenta la participació de molta més gent.

Exemples de manca de participació dels joves n'hi ha a tot arreu perquè es tendeix a culpabilitzar-los, adduint que no tenen interès per les coses i que tendeixen a no voler bellugar-se. Però el problema radica en que potser la majoria d'activitats són bàsicament models de participació simple on es dissenyen activitats per a ells i elles, però en les quals no tenen oportunitat real de participar activament. És a dir, l'espai de maniobra que el jovent té dins d'aquests models és reduït a assistir i, per tant, si

l'activitat en qüestió no és molt atractiva i no es fa ressò, el més probable és que el jovent no hi vagi.

<<Perquè aquí ha passat en la setmana cultural les vam enfocar moltíssim pensant en els jove grans perquè els petits els dones un caramalet i ja els hi està bé, i bueno...un fracàs total de participació, i els més grans ni es van presentar i vam anar a buscar periodistes i vam portar gent interessant i ...bueno ens vam equivocar nosaltres, vam pensar que estaven fent no se que però en ells no els interessa per res >>

Com algunes persones entrevistades han apuntat, per tal de potenciar que la gent participi s'ha de treballar les xarxes socials del municipi. Si no hi ha relació entre les persones és més difícil que aquestes participin en activitats diverses.

<<Poder en el poble faria falta fer com unes grans galeries i que fossin el punt de trobada, que donessin una mica de caliu. I a més entre els veïns sembla que es dona, com tots estan en les mateixes situacions, moltes mares que s'ajuden una mica, això ho vius i penses que encarar que sigui una ciutat dormitori comença a tenir les característiques d'un Poblet. >>

Un altre aspecte a tenir en compte és que amb massa freqüència es fan valoracions del jovent que lluny de tenir en compte el seu potencial, les seves capacitats, es centren més en els dèficits. Aquestes valoracions estigmatitzadores provoquen que la manca de participació s'intensifiqui entre els joves, ja que coneixedors de la visió negativa que es té d'ells i elles, opten per no implicar-s'hi...

<<el jove adolescent per definició tira més a la vagància que qualsevol cosa, i és això, no és cap mena de retret però aleshores captar als nois i noies per portar una revista, per convocar-los en una reunió. És el mateix que a l'Institut jo penso que crítics ho són, són hipercrítics, però quan

muntent tota una estructura de participació...(sospira)...terrible! >><< Terrible perquè et ni et venen, i una mica els que funcionen com a corretja de transmissió "va vinga debatin, reflexionem, traspassem la informació" però després ells mateixos es troben sols, no? L'any passat es va fer la setmana cultural, aquest any ho volem fer d'una altra manera, però és molt difícil no els enganxem >>

La "vagància" o "passivitat" que s'apunta en diversos casos no és del tot real. Per exemple, aconseguir el casal de joves ha estat una tasca dels joves, les activitats que es desenvolupaven van ser iniciatives dels joves. Un altre exemple podria ser la demanda que un determinat grup de joves fa en relació a la creació d'un Skate-Park.

Aquesta forma de participació anomenada "*metaparticipació*", consisteix en que els propis subjectes demanen, exigeixen o generen nous espais i mecanismes de participació. Apareix quan un individu o col·lectiu considera que el reconeixement dels seus drets participatius no són els deguts, o que els canals establerts no són suficients o eficaços. La demanda d'un casal de joves on portar a terme activitats diverses planificades i gestionades per ells mateixos és un exemple clar de *metaparticipació* i suposa pels joves que ho reivindiquen no només la voluntat de participar de forma activa, sinó de lluitar pel que consideren un dret (Trilla i Garcia, 2002).

Ara bé, un aspecte important a tenir en compte quan parlem de participació és el de la co-responsabilitat. No hi ha prou amb facilitar als joves les infraestructures necessàries per que facin el que vulguin; ben al contrari, també s'han de garantir algun tipus de guia o formació que permeti establir línies organitzatives i proporcionin eines als joves per tirar endavant i responsabilitzar-se dels seus projectes.

Creiem que aquest és un punt important per entendre el que va succeir amb el casal de joves i per evitar que es torni a repetir amb altres espais com el Skate-Park.

<< Si el Skate-Park, doncs estava davant del nostre local i el van treure perquè la gent no anava a patinar, anava a menjar pastilles, fumar porros i ho van treure però ara no sé perquè ho tornen a posar, perquè hi ha quatre nens que volen, i que passarà que estarà de conya durant 4 mesos i després tornarà igual>>

De la mateixa manera que és responsabilitza als joves de la manca de participació, també cal desenvolupar una política cultural des de l'Ajuntament que doni alternatives als joves per a que aquests participin. Si la política cultural prescindeix dels actors als que s'adreça aquests segurament no participaran.

<<Evidentment una política cultural en la que hi hagi una intenció seriosa de donar alternatives i afrontar aquest problema del jovent, en aquest terreny del jovent. Un altre aspecte amb això seria lograr la participació d'aquests joves, no se, aconseguir per lo menos que aquests nois i noies es sentin partícips de que si alguna cosa funciona o no funciona és també gràcies al seu nivell de participació. >>

De fet, aquesta és una queixa expressada reiteradament pel jovent, que sent que no se'ls té en compte.

<<Més activitats per joves, més grans on hi càpiga més gent. Les festes majors per exemple quan hi ha eleccions són genials però després una merda. L'any passat vam haver de marxar fora perquè era per gent gran. Altres festes com la del "Medievo", estava catalogada com de les millors, tots els comerços hi col·laboraven, venia gent de fora. Als joves ens encantava! >>

L'arribada de gent més gran al municipi (d'una mitja d'uns 35 anys) també influeix en aquesta percepció ja que senten que per prioritzar el manteniment de la imatge de poble tranquil, qualsevol iniciativa de bar musical o local per a joves no es recolza.

<<... En cinc anys ha vingut molta gent i per nassos t'has de portar bé amb els nous però hi ha un canvi, nosaltres que som d'aquí de tota la vida, som més tranquils no ens queixem per tot o qualsevol pijotada i els que venen de Barcelona per qualsevol tonteria s'estan queixant (...) Clar venen de Barcelona acostumats a molt soroll i venen aquí pensant amb la tranquil·litat i els hi posen un bar. Doncs la gran majoria de bars els han tancat per això. Perquè s'han queixat els veïns. Així bars musical no hi ha >>

L'única alternativa que existeix al poble per poder divertir-se són *les Carpes*, un lloc on el jovent més gran pot anar a escoltar música, ballar i divertir-se. Però com Sant Quirze s'està urbanitzant fomentant la idea de tranquil·litat, les persones que arriben buscant aquesta serenor es queixen de *les Carpes*, essent un tema que genera conflicte entre la població.

<< I altres necessitats, doncs activitats pels joves. És que no hi ha res. Per la gent que viu fora i passa molt poca estona al poble, pues de conya, per la gent que estem aquí i estem i ens quedem al poble normalment perquè no tenim cotxe o moto o ens hem de quedar aquí doncs no hi ha res >>

<<Suposo que els que eren de poble vivien d'una altra manera, i disfrutaven del lleure d'una altra manera, però els que no ho són, sempre han trobat a faltar espais per ells, clar com que el recurs de Sabadell és tant a prop, doncs clar el recurs ha estat anar-se'n a Sabadell >>

Des del punt de vista dels joves és un encert, a part que és l'únic espai d'aquestes característiques a tot el poble. D'altra banda, també per les famílies que tenen fills és un avantatge que es quedin al poble i no marxin a les discoteques de Sabadell o Terrassa. Si bé la manca d'espais d'esbarjo pel jovent te com a conseqüència que entre setmana la majoria es dediquin a realitzar activitats extraescolars, fonamentalment esportives i acadèmiques (principalment idiomes i informàtica entre els més joves), als caps de setmana aquesta situació provoca que marxin a Sabadell o Barcelona, on poden anar al cinema, discoteques i bars musicals.

Resumint, una altra vegada es posa de manifest la necessitat de trobar vies de solució per la convivència dels diferents models o estils de vida que hi ha a Sant Quirze i que a més d'altres problemes ja comentats, tot sovint impliquen també confrontacions inter-generacionals, com el problema del soroll en el cas de les carpes.

<<Home doncs que és el lloc on poden anar (Les Carpes), clar que hi ha conflicte perquè si els han venut amb tranquil·litat cada nit escolten la música els del Mas Duran (...) La música està alta i la gent que viu a prop els molesta. Però també els pot molestar els cotxes. A les carpes és una

manera de tenir els nanos, si volen anar a prendre copes és una manera de poder anar, si les treuen hauran d'anar més lluny, a treure el cotxe ... és una de les coses bones de Sant Quirze. Música diferent i gent de tot arreu, surt a la ràdio, però hi ha problemes perquè fan soroll, però potser el problema és fer les cases al costat de les Carpes >>

V. CONCLUSIONS

Com hem puntualitzat a l'**apartat de metodologia**, la informació aportada en aquest informe ha estat extreta bàsicament del buidatge de documents i estudis realitzats sobre el municipi de Sant Quirze; del treball de camp i del tractament de dades proporcionades per l'Idescat i el padró de l'Ajuntament. La informació proporcionada pels grups de discussió s'hauria de matisar amb altres grups de discussió, ja que, tal i com mostrem a l'annex relatiu al perfil dels joves que van formar part dels grups de discussió, no es trobava gaire diversificat. Malgrat aquesta problemàtica, les seves aportacions han estat importants, en especial per aprofundir en les necessitats i problemàtiques del jovent.

La síntesi de les aportacions de les persones entrevistades i dels grups de discussió, juntament amb l'anàlisi de les dades estadístiques ens proporciona una visió global de la situació en la qual es troba el municipi, directament relacionada amb el tema d'infància i joventut. Passem tot seguit a plasmar aquesta visió en una sèrie de conclusions seguint amb la mateixa estructura que té el document.

ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ

- En els últims cinc anys la població de Sant Quirze ha augmentat considerablement.

Hi ha hagut un increment del 31,65%, passant de 11.287 habitants l'any 1998 a 14.860 el març de l'any 2003.

- Una part important de la població de Sant Quirze està composta per gent relativament jove (30-44 anys).

Un 27,3%, del total de la població del municipi té entre 30 i 44 anys

- Però, a més d'aquesta franja d'edat, també hi ha un important volum de població entre 45-59 anys, que suposa el 21,78% de la població. Aquest grup de població s'ha incrementat notablement en els darrers anys.
- Hi ha un important volum de població de **menors de 18 anys**.

El 22,07% de la població de Sant Quirze són menors de 0-17 anys

- Entre l'any 1996 i el 2001 es va incrementar notablement la taxa de naixements. A sant Quirze es va passar de 9,96 naixements per cada 1.000 habitants en l'any 1996 a 11,73 naixements l'any 2001.
- Encara que hi ha un increment de població menor en termes absoluts entre 1996 i 2003, en termes relatius hi ha hagut una disminució. El pes de la població menor sobre la població total ha passat del 25,70% al 22,07%
- El percentatge de població menor de 0-5 anys ha augmentat en els darrers anys la qual cosa, unit a l'increment de la taxa de natalitat, pot fer preveure un increment de població menor en els propers anys.

- Les dades demogràfiques apunten l'inici d'un procés d'envelliment que pot conduir a que en pocs anys es vegi augmentada la franja de persones majors de 60 anys, tot i que encara avui és una franja que disminueix.

En general podem dir que:

- La població de Sant Quirze és encara relativament jove i força diversa quant a l'estructura d'edat.
- En un futur pot augmentar, per una banda, la població infantil i juvenil ja que hi ha molta població jove amb possibilitats de tenir fills i, per l'altra, la població més gran.

PROCESSOS MIGRATORIS

- Aquest increment de població s'està donant principalment com a conseqüència de diversos processos migratoris, especialment d'aquells que provenen de diferents àrees de la Regió Metropolitana.
- Tot i això, també estan arribant persones i famílies procedents d'altres països.
- Hi ha poca població d'origen immigrat, però respecte a les dades del 1996 aquesta població s'està incrementant.

Respecte l'any 2001 s'ha registrat un increment de població d'origen estranger del 72,26%, passant a representar l'any 2003 el 2,76% del total de la població de Sant Quirze.

- Hi ha dos tipus de població immigrada d'origen estranger. Aquells que majoritàriament provenen de països de la UE i aquells altres que provenen de països més empobrits, sobretot d'Europa de l'Est i Sudamèrica.

- La majoria de població estrangera del municipi procedeix de països de la UE-15 (“països rics”), però la població procedent de països d'Europa Central i Oriental ha augmentat en els últims anys.

La població d'Europa Central i Oriental ha passat de no tenir presència en 1996 a tenir un efectiu de 83 persones en el 2003.

- En relació a la **població menor estrangera** també es reproduïxen els dos grans grups entre els països rics i els països empobrits. Al contrari del grup d'adults, el nombre de menors procedents del Marroc és el grup majoritari. Malgrat això, en els darrers dos anys sembla haver-se estabilitzat l'augment.
- Cap dels menors estrangers ha nascut al municipi sinó que venen al municipi conjuntament amb la família.
- En haver poca població d'origen immigrant hi ha certa invisibilitat dels possibles problemes que alguns d'ells poden tenir associats a les seves condicions sociolaborals.
- La seva presència no sembla representar encara greus problemes de convivència. Tanmateix, es detecten certes actituds racistes entre els joves amb un fort component de discriminació vers les persones d'origen immigrant, sobretot de les zones empobrides. Aquesta discriminació es basa principalment en trets externs o fenotípics, per exemple el color de la pell.

Es detecten certes actituds racistes entre els joves amb un fort

component de discriminació vers les persones d'origen immigrant, sobretot de les zones empobrides

- Davant la creixent demanda de serveis que hi ha Sant Quirze, caldrà veure el comportament d'aquesta població en un futur pròxim. Tot i que sembla pot haver

un augment de demanda laboral, una de les possibilitats és que la majoria d'aquesta població que prové de països empobrits no es quedin a viure al municipi donat el preu de l'habitatge.

DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ I NIVELL SOCIOECÒNOMIC

- Sembla existir al municipi una distribució territorial entre els barris. Aquesta distribució està molt marcada per característiques socioeconòmiques i pel tipus de processos migratoris.
- Dins els processos migratoris existeixen bàsicament dos tipus de processos:
 - Els que es van produir aproximadament fa uns 30 anys
 - Els que s'estan produint en els últims anys.
- Els primers van ser protagonitzats per persones procedents d'altres poblacions de l'estat espanyol i es van ubicar a determinats barris de Sant Quirze, on ara s'estan establint també les persones procedents de països "empobrits" (Los Rosales, Poble Sec i Les Fonts). Aquest fet podria comportar en el futur problemes de convivència.
- Actualment, la població que està arribant en els últims anys al municipi procedeix majoritàriament d'altres poblacions de la Regió Metropolitana de Barcelona i d'altres països estrangers "rics". Aquests s'estan ubicant a barris més benestants de Sant Quirze.

S'està produint una distribució de la població en funció de el nivell socio-econòmic, de manera que la població de renda més baixa s'està ubicant a determinats barris de Sant Quirze i la població de renda elevada ho fa als barris benestants.

- Malgrat que Sant Quirze és un dels municipis amb una renda per càpita més alta, per sobre de la mitjana de la Comarca del Vallès Occidental i de Catalunya, les diferències entre els barris són palpables tant pel tipus d'edificacions com pel tipus i nombre de serveis dels que gaudeixen.
- Aquestes diferències, que responen molt directament al nivell socioeconòmic, són molt presents entre el jovent i accentuen les seves diferències.

MODELS DE VIDA

- Encara que Sant Quirze dona una primera imatge de municipi bastant homogeni, amb un alt nivell de vida, hem vist que la realitat no es ben bé aquesta. De fet es tracta d'una població força diversa, heterogènia, en la què coexisteixen grups amb diferents nivells i models de vida i expectatives.

El ràpid creixement urbanístic i el conseqüent augment de població procedent sobretot d'altres zones de la Regió Metropolitana, està generant un fort sentiment de despersonalització entre la població, que no comparteix un projecte identitari comú.

- Hi ha una manca important de "xarxa social" i s'incrementa la percepció que la política municipal està més orientada a l'expansió urbanística i econòmica que a l'increment de la qualitat de vida de les persones des d'una perspectiva social i relacional.
- Com a conseqüència del ràpid creixement, hi ha una manca generalitzada de serveis i, sobretot, d'espais comuns que propiciïn la trobada i relació entre les persones.
- En general, s'observa en la població, fins i tot en la de nova arribada, un desig de participar, de sentir que pertanyen activament a una comunitat. Però hi ha la

sensació que aquest desig es veu frustrat per la manca d'espais de trobada i de projectes comuns. Caldria doncs un major impuls de les polítiques orientades al servei de les persones.

És urgent generar projectes orientats a reforçar aquest sentiment d'identitat col·lectiva com a poble, que permetin passar d'un model de "coexistència" a un model de "convivència".

- La majoria de les persones que s'han instal·lat al municipi provinents d'altres àrees de la Regió Metropolitana han deixat la seva família i xarxa de relacions. Són famílies nuclears, formades majoritàriament pels pares i els fills (un o dos), en les quals els dos progenitors treballen i amb força dificultats per conciliar els seus horaris familiars i laborals.
- Aquest fet comporta en part que els nens i nenes passin moltes hores sols a casa. Com a conseqüència del nostre model de societat occidental, les formes de convivència familiar estan canviant i les famílies estan cada dia més desorientades en relació a l'educació dels seus fills. Aquest fet, que lògicament s'està estenent a tot Catalunya, es dona amb especial claredat a Sant Quirze donades les característiques de població ja comentades.

Caldria, doncs, impulsar polítiques de suport a les famílies amb fills,

fonamentalment en relació a la conciliació d'horaris familiars i laborals i a les pautes i orientacions vers l'educació dels seus fills.

PROGRAMES I SERVEIS

- Es percep una manca generalitzada de programes i serveis, especialment aquells destinats a la infància i la joventut

- En l'àmbit dels espais de lleure dels infants i joves hi ha una manca d'oferta de programes i serveis destinats a les noves tecnologies. Un exemple serien el punts OMNIA. Altres mancances en aquest àmbit són espais de caràcter públics com el casal d'estiu, l'esplai i/o ludoteca.
- En l'àmbit educatiu i/o de conciliació familiar hi ha una manca de guarderies, o serveis complementaris com són les ludoteques o espais familiars.
- Hi ha una necessitat de serveis de suport psicològic vers les famílies

Seria important poder oferir serveis públic que no fragmentessin més la població essent font de desigualtat.

- Entre els diferents agents social hi ha una sensació de poca coordinació o coordinació ineficaç.

Es percep una manca de coordinació entre les diferents àrees (salut, serveis socials i educació i/o cultura), qüestió que dificulta molt oferir un servei eficaç a una població que continua creixent.

- Sobretot amb els joves es percep la necessitat de treballar temes de sexualitat i/o drogues a nivell no institucional, mitjançant associacions de joves, ja que a través de canals institucionals és molt difícil arribar al jovent.

Tot i això

- Moltes d'aquestes mancances al municipi s'estan tractant de solucionar.
 - La creació de nous serveis: una escola bressol, conversió del CAP en una ABS (àrea bàsica de salut)

- La Creació de nous programes o espais (alguns adreçats a famílies amb fills menors de 3 anys o d'altres a mares amb dificultats per tenir cura del nadó durant el primer any de vida).
- Les activitats esportives i les culturals són les més practicades pel conjunt de la població.

Les persones entrevistades han considerat que els dos serveis i espais més eficients han estat: la biblioteca, el Canya Jove, la Patronal i el Casal de joves.

ADOLESCENTS I JOVES

- De la mateixa manera que succeeix amb la població en general, també hi ha una gran heterogeneïtat entre els joves que viuen al municipi.
- Aquesta heterogeneïtat fa que existeixin entre ells estils de vida i concepcions bastant contraposades, que dificulten el treball conjunt i fan que no se'ls pugui tractar com un col·lectiu homogeni ni en l'anàlisi de les seves problemàtiques i necessitats ni en les polítiques que se'ls hi adrecen.
- S'observa una certa radicalització d'aquestes postures i ideologies diverses, que poden donar lloc a problemes de convivència i l'aparició d'enfrontaments entre grups diversos.
- La ja comentada manca generalitzada d'espais comuns es veu agreujada en el cas dels joves per una manca de serveis públics i de programes i activitats de qualitat.
- La manca de punts de trobada i espais comuns potencia les diferències entre els joves. Alhora, la manca de serveis i activitats adreçats al jovent fa que els vagin a

buscar fora i, per tant, genera una manca de participació i implicació a Sant Quirze.

- Alguns dels col·lectius de població i models de vida que coexisteixen a Sant Quirze, sobretot els de la població que s'ha desplaçat buscant tranquil·litat, interfereixen moltes vegades amb els estils de vida i de lleure propis dels joves. La manca d'espais propis de reunió fa que moltes vegades es desplacin a prop de les urbanitzacions on viuen aquestes persones fent soroll i creant problemes de convivència.
- Hi ha visions contraposades relatives a la participació dels joves al municipi. Per una banda, existeix la visió que no participen i que no tenen interès per fer-ho però, alhora, hi ha la percepció que sí participen en determinades situacions i activitats, sobretot aquelles en què poden tenir més protagonisme o autonomia i també en algunes impulsades per determinats grups polítics.
- Sembla que tant les activitats com la gestió dels espais públics per a que els joves participin són dutes a terme per entitats o pel propi Ajuntament on els joves no participen més que com a usuaris, la qual cosa desincentiva la seva implicació i participació.
- Creiem que el problema existent amb el jovent no resideix en una manca de voluntat de participació, sinó en una manca d'espais, recursos i iniciatives orientades a fomentar una participació més proactiva en què els propis joves puguin crear i planificar les seves activitats.

VI ALGUNES PROPOSTES I RECOMANACIONS

- Impulsar **la participació** dels diferents agents i entitats del municipi.
- Generar **processos d'identitat** i pertinença al municipi.
- Enfortir la “**xarxa social**” del municipi.
- Endegar noves línies polítiques adreçades a les persones, com a contrapès a la política “de la pedra”.
 - En aquest sentit seria important posar en marxa **projectes col·lectius** que puguin implicar activament sectors de població.
 - En relació a la infància, impulsar un “**Projecte Educatiu de Ciutat**”, amb implicació del Consell Escolar Municipal i d'entitats del municipi. Aquest Projecte tindria com a objectiu millorar l'educació cívica dels ciutadans de Sant Quirze i implicar-los en l'educació dels més petits mes enllà de l'escola.
- Elaborar un “**Pla d'Infància i Família**” que, amb implicació de les diferents entitats i agents social, defineixi les línies estratègiques i les prioritats i actuacions pels propers anys.
- Establir **conjuntament polítiques transversals** per tal de millorar la coordinació entre els diferents serveis i programes que treballen amb infants en els diferents àmbits. mitjançant l'establiment compartit de protocols de detecció, resposta i seguiment.
- Millorar la difusió de la informació sobre els serveis existents al municipi.

- Incrementar el coneixement de la **realitat dels joves i adolescents aprofundint en els seus estils de vida** (hàbits de consum, relacions parentals, oci etc...)
- Conèixer més a fons les necessitats reals de les famílies del municipi i promoure polítiques de suport a les famílies amb fills en un doble sentit:
 - **La conciliació** d'horaris familiars i laborals, amb el que això comporta de creació de serveis adreçats a la petita infància, però també amb altres recursos (materials, cooperatius, etc.)
 - **L'orientació i la formació** per abordar les problemàtiques relacionades amb l'educació dels seus fills, sobretot en l'etapa adolescent i pre-adolescent.
- Implicar en les **polítiques de participació** al jovent en els aspectes de planificació i organització de les activitats temps lliure i oci.
- Augmentar els recursos personals i materials adreçats als adolescents i joves.
 - Creació d'espais d'oci i lleure
 - Dotació d'espais de reunió
 - Suport psicològic i orientació en relació a les seves problemàtiques
 - Impuls d'activitats que impliquin la cooperació dels diferents grups de joves amb diferents orientacions.
- Sensibilitzar la població del municipi vers les diferències., potser a través d'un **programa de treball conjunt**.

Per finalitzar, voldríem insistir en un aspecte que ha sortit repetidament en aquest informe: la necessitat de reforçar el sentiment d'identitat i pertinença dels habitants de Sant Quirze, tot passant d'un model de coexistència a un model de convivència.

VII ANNEXES

ANNEX 1. Taules

A1. Població total i població menor. Agrupacions per edat i sexe. Sant Quirze del Vallès. 1996

Agrupacions d'edat	Homes			Dones			Total	
	N	% per sexes	Pes grups edat pel total població	N	% per sexes	Pes grups edat pel total població	N	Pes grups edat pel total població
0-2 anys	180	52,17	3,51	165	47,83	3,16	345	3,34
3-5 anys	197	50,90	3,84	190	49,10	3,64	387	3,74
0-5 anys	377	51,50	7,35	355	48,50	6,81	732	7,08
6-11 anys	458	51,63	8,93	429	48,37	8,22	887	8,58
12-17 anys	494	47,55	9,64	545	52,45	10,45	1.039	10,05
0-17 anys	1.329	50,00	25,93	1.329	50,00	25,48	2.658	25,70
18-29 anys	894	51,80	17,44	832	48,20	15,95	1.726	16,69
30-44 anys	1.373	48,02	26,79	1.486	51,98	28,49	2.859	27,64
45-49 anys	502	57,05	9,79	378	42,95	7,25	880	8,51
50-54 anys	276	55,42	5,38	222	44,58	4,26	498	4,82
55-59 anys	184	53,49	3,59	160	46,51	3,07	344	3,33
45-59 anys	962	55,87	18,77	760	44,13	14,57	1.722	16,65
60 i més anys	568	41,25	11,08	809	58,75	15,51	1.377	13,31
Total	5.126	49,56	100,00	5.216	50,44	100,00	10.342	100,00

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A2. Població total i població menor. Agrupacions per edat i sexe. Sant Quirze del Vallés. 2001

Agrupacions d'edat	Homes			Dones			Total	
	N	% per sexes	Pes grups edat pel total població	N	% per sexes	Pes grups edat pel total població	N	Pes grups edat pel total població
0-2 anys	263	52,50	3,84	238	47,50	3,46	501	3,65
3-5 anys	283	51,27	4,13	269	48,73	3,91	552	4,02
0-5 anys	546	51,85	7,98	507	48,15	7,37	1.053	7,67
6-11 anys	512	51,05	7,48	491	48,95	7,14	1.003	7,31
12-17 anys	595	54,29	8,69	501	45,71	7,28	1.096	7,98
0-17 anys	1.653	52,44	24,15	1.499	47,56	21,78	3.152	22,96
18-29 anys	1.251	51,46	18,27	1.180	48,54	17,15	2.431	17,71
30-44 anys	1.789	47,77	26,13	1.956	52,23	28,43	3.745	27,28
45-49 anys	602	49,38	8,79	617	50,62	8,97	1.219	8,88
50-54 anys	529	55,05	7,73	432	44,95	6,28	961	7,00
55-59 anys	318	55,11	4,65	259	44,89	3,76	577	4,20
45-59 anys	1.449	52,56	21,17	1.308	47,44	19,01	2.757	20,08
60 i més anys	704	42,87	10,28	938	57,13	13,63	1.642	11,96
Total	6.846	49,87	100,00	6.881	50,13	100,00	13.727	100,00

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A3. Població total i població menor. Agrupacions per edat i sexe. Sant Quirze del Vallés. 2003

Agrupacions d'edat	Homes			Dones			Total	
	N	% per sexes	Pes grups edat pel total població	N	% per sexes	Pes grups edat pel total població	N	Pes grups edat pel total població
0-2 anys	255	51,00	3,45	245	49,00	3,28	500	3,36
3-5 anys	296	52,39	4,01	269	47,61	3,60	565	3,80
0-5 anys	551	51,74	7,46	514	48,26	6,87	1.065	7,17
6-11 anys	547	50,55	7,41	535	49,45	7,15	1.082	7,28
12-17 anys	601	53,09	8,14	531	46,91	7,10	1.132	7,62
0-17 anys	1.699	51,81	23,02	1.580	48,19	21,13	3.279	22,07
18-29 anys	1.342	51,14	18,18	1.282	48,86	17,14	2.624	17,66
30-44 anys	1.972	48,61	26,71	2.085	51,39	27,88	4.057	27,30
45-49 anys	667	48,94	9,04	696	51,06	9,31	1.363	9,17
50-54 anys	541	51,43	7,33	511	48,57	6,83	1.052	7,08
55-59 anys	463	56,33	6,27	359	43,67	4,80	822	5,53
45-59 anys	1.671	51,62	22,64	1.566	48,38	20,94	3.237	21,78
60 i més anys	698	41,97	9,46	965	58,03	12,90	1.663	11,19
Total	7.382	49,68	100,00	7.478	50,32	100,00	14.860	100,00

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A4. Població total segons sexe i nacionalitat Sant Quirze 1996

Nacionalitat	Població total			% segons nacionalitat
	Homes	Dones	Total	
Unió Europea-15	26	33	59	0,57
Resta països europeus	1	3	4	0,04
EUA i Canadà	2	1	3	0,03
República Dominicana	1	5	6	0,06
Mèxic	1	2	3	0,03
Cuba	0	5	5	0,05
Resta Amèrica Central	0	1	1	0,01
Argentina	6	3	9	0,09
Perú	4	1	5	0,05
Colòmbia	0	3	3	0,03
Uruguai	2	2	4	0,04
Resta d'Amèrica del Sud	2	1	3	0,03
Marroc	9	5	14	0,14
Orient Mitjà	0	2	2	0,02
Filipines	1	0	1	0,01
Xina	0	1	1	0,01
Japó	1	1	2	0,02
Espanya	5070	5147	10217	98,79
Total Població	5126	5216	10342	100,00
Total població estrangera	56	69	125	
% població estrangera per	1,09	1,32	1,21	

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A5. Població total segons sexe i nacionalitat Sant Quirze 2001

Nacionalitat	Població total			% segons nacionalitat
	Homes	Dones	Total	
Unió Europea-15	40	41	81	0,59
Europa Central i Oriental	13	20	33	0,24
Resta països europeus	3	4	7	0,05
EUA i Canadà	3	3	6	0,04
República Dominicana	0	1	1	0,01
Mèxic	2	2	4	0,03
Cuba	0	1	1	0,01
Argentina	2	0	2	0,01
Perú	7	5	12	0,09
Brasil	0	1	1	0,01
Colòmbia	3	12	15	0,11
Uruguai	1	0	1	0,01
Xile	0	1	1	0,01
Resta d'Amèrica del Sud	11	14	25	0,18
Marroc	25	13	38	0,28
Resta Magrib-Africa del Nord	1	0	1	0,01
Orient Mitjà	0	4	4	0,03
Filipines	0	2	2	0,01
Japó	1	0	1	0,01
Resta Àsia	0	1	1	0,01
Oceania	1	0	1	0,01
Espanya	6733	6756	13489	98,27
Total Població	6846	6881	13727	100,00
Total població estrangera	113	125	238	
% població estrangera per	1,65	1,82	1,73	

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A6. Població total segons sexe i nacionalitat. Sant Quirze. 2003

Nacionalitat	Població Total			
	Homes	Dones	Total	% segons nacionalitat
Unió Europea-15	64	60	124	0,83
Europa Central i Oriental	34	49	83	0,56
Resta països europeus	4	4	8	0,05
EUA i Canadà	4	3	7	0,05
República Dominicana	1	1	2	0,01
Mèxic	5	4	9	0,06
Cuba	2	3	5	0,03
Argentina	5	5	10	0,07
Perú	7	7	14	0,09
Brasil	0	3	3	0,02
Colòmbia	5	15	20	0,13
Uruguai	2	0	2	0,01
Xile	2	1	3	0,02
Resta d'Amèrica del Sud	19	25	44	0,30
Marroc	44	20	64	0,43
Resta Magrib-Africa del Nord	1	0	1	0,01
Àfrica Subsahariana:	0	1	1	0,01
Orient Mitjà:	0	3	3	0,02
Filipines	0	3	3	0,02
Japó	1	0	1	0,01
Àsia Central	0	1	1	0,01
Resta Àsia	0	1	1	0,01
Oceania	1	0	1	0,01
Espanya	7.181	7.267	14.448	97,23
No Consta	0	2	2	0,01
Total	7382	7478	14860	100,00
Total nacionalitat estrangera	201	209	410	
Pes Població Estrangera	2,72	2,79	2,76	

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A7. Total població 0-17 anys segons sexe i nacionalitat. Sant Quirze del Vallés 1996

Nacionalitat	Població 0-17 anys			% segons nacionalitat
	Homes	Dones	Total	
Unió Europea-15	4	4	8	0,30
EUA i Canadà	0	1	1	0,04
República Dominicana	0	1	1	0,04
Argentina	2	1	3	0,11
Colòmbia	0	1	1	0,04
Uruguai	0	1	1	0,04
Resta d'Amèrica del Sud	1	0	1	0,04
Marroc	2	0	2	0,08
Espanya	1320	1320	2640	99,32
Total Població	1329	1329	2658	100,00
Total població estrangera	9	9	18	
% població estrangera per grup d'edat	0,68	0,68	0,68	

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A8. Total població 0-17 anys segons sexe i nacionalitat. Sant Quirze del Vallés 2001

Nacionalitat	Població 0-17 anys			% segons nacionalitat
	Homes	Dones	Total	
Unió Europea-15	5	5	10	0,32
Europa Central i Oriental	0	1	1	0,03
EUA i Canadà	1	1	2	0,06
Mèxic	1	0	1	0,03
Perú	1	0	1	0,03
Colòmbia	0	3	3	0,10
Resta d'Amèrica del Sud	2	2	4	0,13
Marroc	12	7	19	0,60
Orient Mitjà	0	1	1	0,03
Espanya	1631	1479	3110	98,67
Total Població	1653	1499	3152	100,00
Total població estrangera	22	19	41	
% població estrangera per grup d'edat	1,33	1,27	1,30	

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A9. Total Població 0-17 anys segons sexe i nacionalitat. Sant Quirze del Vallés. 2003

Nacionalitat	Població Total			
	Homes	Dones	Total	% segons nacionalitat
Unió Europea-15	7	9	16	0,49
Europa Central i Oriental	3	3	6	0,18
EUA i Canadà	1	1	2	0,06
Mèxic	1	0	1	0,03
Cuba	0	1	1	0,03
Perú	1	0	1	0,03
Colòmbia	0	2	2	0,06
Resta d'Amèrica del Sud	1	4	5	0,15
Marroc	12	9	21	0,64
Espanya	1.673	1.551	3.224	98,32
Total	1699	1580	3279	100,00
Total nacionalitat estrangera	26	29	55	
Pes Població Estrangera	1,53	1,84	1,68	

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A10. Naixements segons nacionalitat de la mare i sexe. Sant Quirze 1996

Sexe	Resta d'Àfrica	Espanya	Total
Nens	1	55	56
Nenes	0	47	47
Total	1	102	103

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A11. Naixements segons nacionalitat de la mare i sexe. Sant Quirze 2001

Sexe	Perú	Espanya	Total
Nens	1	88	89
Nenes	0	72	72
Total	1	160	161

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

A12 Evolució del nombre de naixements i taxes. San Quirze 1996 i 2001

Any	Nombre naixements	Població total del municipi	Taxa Naixements
1996	103	10.342	9,96
2001	161	13.727	11,73

Font: Elaboració CIIMU a partir de dades IDESCAT

ANNEX 2. Descripció del perfil dels participants als grups de discussió.

Grup 13-16

El grup està format per tres noies i un noi. Dues de les noies i el noi tenen 13 anys, l'altra noia en té 16. De les dues noies de 13 anys una cursa 2on d'ESO i l'altra noia i el noi 1er. La tercera noia fa 4rt d'ESO.

En quant al barri de residència: el noi i una noia viuen a Vallsuau (barri identificat com de famílies amb diners), una noia a St. Quirze Park (urbanització) i la darrera al casc antic. Només la noia del casc antic és nascuda a St. Quirze.

La composició familiar dels participants és variada, tots ells tenen germans: en os casos un sol germà i als altres dos són família nombrosa amb 3 germans.

Només en un cas l'avi viu també a casa. En un cas el pare no viu a casa per separació.

La dedicació professional dels pares també és variada: totes les mares i els pares treballen fora de casa, dues parelles tenen estudis universitaris, la resta no queda clar. Els germans i germanes tenen estudis primaris o bé secundaris a excepció d'un cas que té estudis universitaris.

Les activitats que realitzen fora de l'escola són esport (el noi), música i natació. Una de les noies no fa cap activitat.

Només una de les noies té paga setmanal.

Entre els articles de lectura es mencionen llibres en tres casos (menys una de les noies), revistes i còmics (el noi). Només en un cas s'especifica un llibre de lectura (El dels Pets).

Pel que fa als gustos musicals es citen estils variats (rock, pop, hip-hop). En un dels casos es concreta "sobretot música en anglès" i només en un cas s'opta per una estil concret (rock català). No es fa referència a cap adquisició recent i en un dels casos s'aclareix que no s'acostuma a comprar ja que s'ho grava tot.

Tots 4 participants disposen d'ordinador a casa i només en un cas es reconeix no fer-lo servir gaire – menys d'un cop a la setmana. La resta el fan servir cada dia i en un cas més d'un cop a la setmana. Si no és a casa també es fa servir a la biblioteca. L'ús que se'n fa coincideix en tots els casos en l'elaboració de treballs, però també es menciona jugar.

Internet és un altre servei del que disposen 3 dels participants, que fan servir entre cada dia (el noi) i més d'un cop a la setmana per xatejar, buscar informació, enviar mails. En el cas de la noia que no té accés a casa, acostuma a fer-lo servir menys d'un cop per setmana a casa dels amics, únicament per buscar informació.

Tots quatre tenen mòbil i el fan servir per enviar missatges (sobretot en un dels casos) i per trucar.

Grup 17-19 anys

El grup està format per dos noies i dos nois. Els dos nois tenen 17 anys, mentre que les dues noies tenen 19 anys. Tos quatre estan cursant estudis secundaris (el que abans era batxillerat).

En quant al barri de residència tots viuen a Sant Quirze Parc, a excepció d'un dels nous que viu a Sant Quirze Jardí. Ningú d'ells ha nascut a Sant Quirze i porten una mitja de 15 anys al municipi.

La composició familiar dels participants és variada, tots ells tenen germans: en tots els casos tenen un sol germà o germana i només en un cas l'avi viu també a casa.

La dedicació professional dels pares també és variada: totes les mares i els pares treballen fora de casa, a excepció d'una d'elles que treballa fent feines de la llar.

Respecte als estudis dues parelles tenen estudis universitaris, la resta sembla que secundaris.

Les activitats que realitzen fora de l'escola es reparteixen entre les activitats associatives fora del Municipi i algunes dins.

Entre els articles de lectura es citen còmics, llibres i revistes, alguns d'ells en relació a pel·lícules de ressò com és el cas del "señor de los anillos"

Pel que fa als gustos musicals es citen estils variats (rock català, pop, heavy). No es fa referència a cap adquisició recent i en un dels casos s'aclareix que no s'acostuma a comprar ja que s'ho grava tot.

Tots 4 participants disposen d'ordinador a casa que fan servir cada dia L'ús que se'n fa coincideix en tots els casos en l'elaboració de treballs, però també es menciona jugar.

Internet és un altre servei del que disposen tots 4 participants, que fan servir entre cada dia i més d'un cop a la setmana per xatejar, buscar informació i enviar mails.

Tres dels quatre participants tenen mòbil i el fan servir per enviar missatges (sobretot en un dels casos) i per trucar.

ANNEX 3. Nota metodològica i Llistat de taules (1996)

Consideracions Metodològiques

En aquest apartat considerem la unitat residencial “Llar” com a punt d’anàlisi donades les limitacions de les fonts estadístiques o indicadors estadístics existents. El concepte de llar en cap cas ha de ser confós amb la unitat sociològica “família”, ja que una llar no té perquè comportar cap tipus de relació o vincle afectiu, o fins i tot una “família” no té perquè conviure sota el mateix sostre, com és el cas de les famílies on els pares estan divorciats. Per l’abordatge estadístic d’aquesta realitat diversa i a la vegada complexa utilitzem la següent classificació.

Classificació de les diferents tipologies de Llars (Segons Laslett).

Llars sense nuclis	Són totes aquelles llars (unitats residencials) on hi conviuen persones que no tenen cap relació filial (mare/pare-fills/es) o conjugal (parelles de fet o matrimonis). Per exemple seria una llar on hi conviuen dos germans.
Total Nuclears simples	Són totes aquelles llars (unitats residencials) on hi conviuen 2 o més persones amb al menys un vincle conjugal (matrimonis o parelles de fet) o un vincle filial (progenitor sol amb fills).
Parella o matrimoni sense fills ^[1]	
Parella o matrimoni amb fills	
Mares amb fills Pares amb fills	
Total Nuclears extenses	Són totes aquelles llars (unitats residencials) on hi conviuen 2 o més persones amb al menys un vincle conjugal (matrimonis o parelles de fet) o un vincle filial (progenitor sol amb fills) i que a més tenen un altre adult convivint a la llar (aquest adult pot ser un avi/a o un /a germà/na etc.).
Parella o matrimoni sense fills amb altres	
Parella o matrimoni amb fills i amb altres	
Mares amb fills, amb altres Parella amb fills, amb altres	
Més d’un nucli	Són totes aquelles llars (unitats residencials) on hi conviuen 2 o més vincles ja siguin conjugals (2 germans/es amb les seves parelles respectives) o 1 vincle filial (mare amb fills) amb un vincle conjugal (més el seu avi i la seva parella) etc.

[1] Sense fills, implica que no hi ha cap dels menors que viuen a la llar que tingui una relació de filiació amb els adults amb qui conviuen (això implica que el menor pugui ser el fill d'un/a germà/na, o un acolliment, etc...)

Llistat taules

Llistat d'indicadors sobre LLARS i POBLACIÓ MENOR en llars, utilitzats per l'any 1996 i pendants de rebre pel cens del 2001. La majoria d'aquests indicadors no han estat utilitzats en l'informe donada la falta de dades del 2001. Malgrat això creiem que seria important poder realitzar un estudi més aprofundit d'aquestes dades tenint en compte la diversitat de població existent a Sant Quirze.

LLARS

- Nombre de llars:
- Nombre de Llars amb població menor d'edat (0-17 anys)
- Nombre de llars amb població menor d'edat (0-17) segons **tipus de llar**
- Nombre de llars amb població menor d'edat (0-17) per **nacionalitat** de la Persona Principal segons **tipus de llars**
- Nombre de llars amb població menor d'edat (0-17 anys) segons la **dimensió de la llar**
- Nombre de llars amb població menor d'edat (0-17 anys) per **nacionalitat** de la Persona Principal segons la **dimensió de la llar**

POBLACIÓ MENOR D'EDAT

Per composició llar

- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **dimensió de la llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, **nacionalitat** i **dimensió de la llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, i **tipus de la llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, **nacionalitat** i **tipus de la llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nombre total d'infants** (0-17) a la llar
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, **nacionalitat** i **nombre total d'infants** (0-17) a la llar
- Població infantil segons edat, en llars amb alguna persona de 65 anys i més
- Població infantil segons edat i **nacionalitat**, en llars amb alguna persona de 65 anys i més
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, per **tipus de la llar** i **dimensió de la llar**.

- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, per **tipus de la llar** i **dimensió de la llar**.
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, per **vincles de parentiu** amb la persona principal de la llar i **tipus de llar**

Per característiques socio-educatives i/o econòmiques dels adults que hi conviuen

- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i el **nivell d'instrucció** més elevat entre les **persones adultes** presents a la llar (més de 17 anys) per **tipus de llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, pel **nivell d'instrucció** més elevat entre les **persones adultes** presents a la llar (més de 17 anys) per **tipus de llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, pel nombre de **persones adultes** (més de 17 anys) presents a la llar en la següent situació respecte el **coneixement del català**: “no l'entén”.
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, pel nombre de **persones adultes** (més de 17 anys) presents a la llar en la següent situació respecte el **coneixement del català**: “no l'entén”.
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, pel nombre d'adults a la llar (més de 17 anys) en les següents situacions respecte **la relació amb l'activitat**: “desocupat/ada que ha treballat abans” per **tipus llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, pel nombre d'adults a la llar (més de 17 anys) en les següents situacions respecte **la relació amb l'activitat**: “desocupat/ada que ha treballat abans”
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, per la presència a la llar d'una o més persones adultes (més de 17 anys) en les següents situacions respecte **la relació amb l'activitat**: “fa feines de la llar no remunerades”, per sexe d'aquest adult.
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, per la presència a la llar d'una o més persones adultes (més de 17 anys) en les següents situacions respecte **la relació amb l'activitat**: “fa feines de la llar no remunerades”, per sexe d'aquest adult.
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, pel nombre de **persones adultes** (més de 17 anys) presents a la llar en la següent **situació professional**: “població activa que treballa amb caràcter eventual o temporal” per **tipus de llar**.
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, pel nombre de **persones adultes** (més de 17 anys) presents a la llar en la següent **situació professional**: “treballar amb caràcter eventual o temporal” per **tipus de llar** .

Aquest últim bloc no ha estat incorporat en el llistat de taules ja que les dades existents són del cens del 1991.

Per característiques habitatge

- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, per superfície de l'habitatge i **dimensió de la llar**

- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, per superfície de l'habitatge i **dimensió de la llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, per règim de tinença de l'habitatge i **tipus de llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, per règim de tinença de l'habitatge i **tipus de llar**
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat, per instal·lacions i serveis de l'habitatge
- Població menor d'edat (0-17 anys) segons edat i **nacionalitat**, per instal·lacions i serveis de l'habitatge